

Metal İşçileri Birliği, asgari ücret farkları üzerine gelişen mücadele, Renault süreci ve yeni dönem hedeflerini gazetemize değerlendirdi.

Bu mücadele devam ediyor, yeni dönemin bilinci, güçleri ve unsurlarıyla...

s.12-15

s.21

Dinci-gericiliğin tecavüzü aklama çabaları

Ensar Vakfı hocasının onlarca çocuğa tecavüz etmesinin gündeme oturmasıyla birlikte, düzen cephesinden tecavüzü ve tecavüzcüyü aklama çabaları da yoğunlaştı.

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 12
25 Mart 2016 * 1 TL

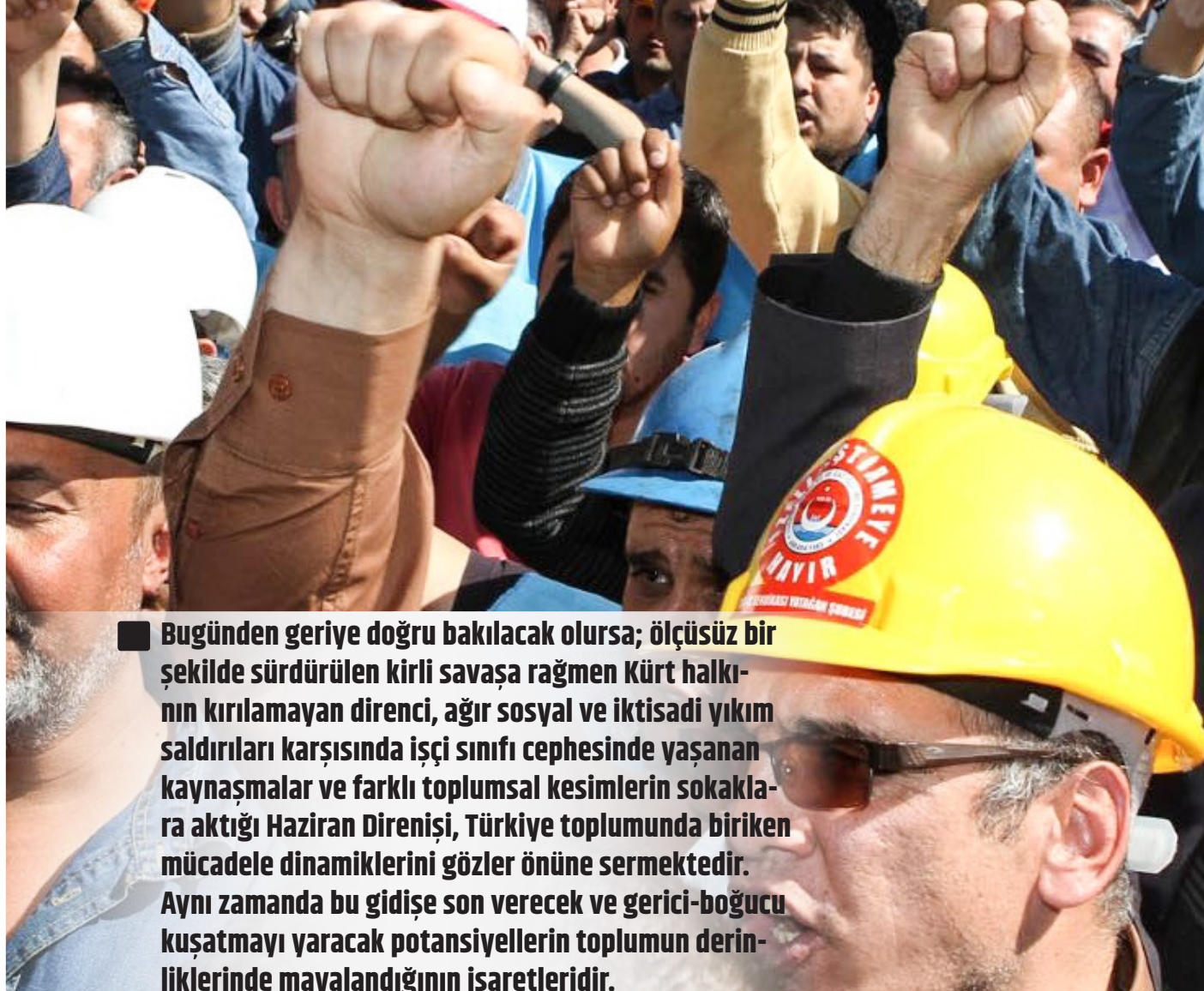

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak.net

Savaş, sömürü, baskı, zulüm...

BU BÖYLE GİTMEZ!

Bugünden geriye doğru bakılacak olursa; ölçsüz bir şekilde sürdürülen kirli savaşa rağmen Kürt halkının kırılmayan direnci, ağır sosyal ve iktisadi yıkım saldırıları karşısında işçi sınıfı cephesinde yaşanan kaynaşmalar ve farklı toplumsal kesimlerin sokaklara aktığı Haziran Direnişi, Türkiye toplumunda biriken mücadele dinamiklerini gözler önüne sermektedir. Aynı zamanda bu gidişe son verecek ve gerici-boğucu kuşatmayı yaracak potansiyellerin toplumun derinliklerinde mayalandığının işaretleridir.

4

Sınıf eksenli birleşik devrimci direniş

AKP ve sermaye devletinin direncini kıracak yegane güç, Türkiye işçi sınıfı ile Kürt halkının devrimci temeldeki ittifakı ve birleşik direnişidir.

8

Topyekûn saldırılara karşı topyekûn direnişe!

Bugün yalnızca kamu emekçileri değil tüm emekçiler güvencesizleştirme/köleleştirme saldırılarıyla karşı karşıyadır.

20

Obama Küba'da "değişim" peşinde

Kübalı işçi ve emekçilerin devrimin değerlerine sınıksız sarılmaları, emperyalist komplo ve saldırı planlarının hedefe ulaşmasını engellemiştir.

Güçlü bir 1 Mayıs için seferber olalım

s.6

Kölelik yasalarının önünü açmak için "taşeron kalkıyor" yalanı

s.9

Savaş, sömürü, baskı, zulüm...

Ancak bu böyle gitmez!

Sermaye devletinin faşist baskı politikaları ve polis rejimi uygulamaları yeni boyutlar kazanarak devam ediyor. Terör demagojisi ile önünü düzlemeye çalışan ve saldırganlığına meşruluk zeminleri yaratmak isteyen devlet, ilerici-devrimci güçleri hedef alan pervasız saldırıların altına imza atıyor. Bunun son örneği, kirli savaşa karşı sesini yükselten avukat ve akademisyenlerin gözaltına alınarak tutuklanması oldu.

Sermaye devletinin saldırganlığı Newroz sürecinde ise adeta zıvanadan çıktı. Diyarbakır hariç tüm Newroz eylemleri yasaklandı, yasağa rağmen sokağa çıkanlar azgın polis terörünün hedefi haline geldi. Onlarca insan gözaltına alındı, tutuklandı. Gerici faşist abluka yol kontrolleri ve GBT sorgulamalarıyla bütün bir toplumu kuşattı. Hemen her köşe başında maskeli, eli silahlı katil sürülerine raslamak rutin bir hal aldı.

Devletin savaş politikalarının dolaysız bir sonucu olarak aynı dönem içerisinde patlayan bombalar ise, mevcut boğucu atmosferi derinleştirerek toplum içerisinde korku duvarlarının daha da yükselmesine yol açtı.

Bütün bu yaşananlar elbette nedensiz değil. Sermaye düzeni gün be gün tımandığı polis rejimi uygulamalarıyla, faşist baskı ve devlet terörü ile, yükselttiği korku duvarlarıyla bütün bir topluma deli gömleği giydirmeyi ve hareketsiz kılmayı amaçlıyor. Keza, ayakta kalabilmek ve boğuştuğu çok yönlü sorunlarla baş edebilmek için buna fazlasıyla ihtiyaç duyuyor.

Söz konusu gelişmeler sadece Türkiye ile sınırlı değil. Emperyalist dünyanın bir

dizi ülkesinde benzer süreçler yaşanıyor. Fransa'dan Almanya'ya kadar, sözde ileri demokrasinin kalbi sayılan Avrupa ülkelerinde dahi koyu bir polis rejimi döneminin kapıları çoktan aralanmış durumda. Bu ülkelerde de "teröre karşı mücadele" yaftası ile faşist iç güvenlik yasaları meclislerden geçiriliyor. Yabancı düşmanlığı ve ırkçılık giderek yükseliyor. Her türden burjuva gerici toplumsal yaşamın üzerine bir ağırlık olarak çöküyor.

Farklı görünüşler ve biçimler olsa da dünya ölçeğinde yaşanan bu gelişmeler, esas itibarıyla krizler, bunalımlar ve savaşlar döneminin olağan sonuçları olarak karşımıza çıkıyor. Bir başka ifadeyle çok yönlü krizlerle boğuşan burjuvazi, kapitalist sistemin çöküşünü bir nebze ertelemek için zulmünü artırıyor.

Fakat, gerek tarihsel deneyimler, gerekse de güncel gelişmeler göstermektedir ki; bu karanlık günlerin bağrında devrimci süreçler, fırtınalı sınıf mücadeleleri mayalanmaktadır. Burjuvaziye bu denli saldırganlaştıran, gerici ideolojileri ve polis rejimi uygulamaları ile toplumu denetim altında tutmaya ihtiyaç duyan da bu aynı olgudur. TKİP V. Kongre Bildirisi'nde yer alan şu değerlendirme verili koşulları yeterince açık bir şekilde özetlemektedir:

"Kapitalist dünya sisteminin hali hazırdaki en büyük başarısı, yarattığı tüm sorunlara rağmen krizi yönetebilmesidir. Bu başarının gerisinde temelde işçi sınıfının denetim altında tutulabilmesi vardır. Bu sayede krizin ürettiği faturalar sistemli biçimde işçi sınıfına ve emekçilere ödetirilebilmekte, böylece krizin yıkıcı etkileri sınırlandırılmaktadır..."

Ekonomik kriz ve onun körüklediği kıyasıya kapitalist rekabetin yanısıra, dünya ölçüsünde kızışan emperyalist nüfuz mücadeleleri, artan silahlanma, sonu gelmeyen emperyalist müdahale ve savaşların yarattığı ağır faturalar, emperyalist burjuvaziye bu tutumu süreklileştirmeye yönelmektedir.

Yeni tarihi dönemin dayattığı bu katı tutum, kaçınılmaz biçimde emek-sermaye çelişmesini keskinleştirmekte, işçi sınıfı ve emekçilerin hoşnutsuzluğunu günden güne büyütmektedir. Sınıf ve kitle hareketlerindeki yaygınlaşma ve süreklilik bunun göstergesidir." TKİP V. Kongre Bildirisi (www.tkip.org)

Son bir kaç yıl içerisinde Türkiye'de yaşanan gelişmeler, bu değerlendirmeyi ayrıca doğrulamaktadır. Bugünden geriye doğru bakılacak olursa; ölçsüz bir şekilde sürdürülen kirli savaşa rağmen Kürt halkının kırılmayan direnci, ağır sosyal ve iktisadi yıkım saldırıları karşısında işçi sınıfı cephesinde yaşanan kaynaşmalar ve farklı toplumsal kesimlerin sokaklara aktığı Haziran Direnişi, Türkiye toplumunda biriken mücadele dinamiklerini gözler önüne sermektedir. Aynı zamanda bu gidişe son verecek ve gerici-boğucu kuşatmayı yaracak potansiyellerin toplumun derinliklerinde mayalandığının işaretleridir.

Zamanın 1 Mayıs'a doğru aktığı şu günlerde, sözkonusu olan mücadele dinamiklerini kucaklayarak işçi sınıfının merkezinde yer aldığı bir çıkış örgütlenme görevi ise, günün en acil sorumluluğu olarak önümüzde durmaktadır.

Bugünden geriye doğru bakılacak olursa; ölçsüz bir şekilde sürdürülen kirli savaşa rağmen Kürt halkının kırılmayan direnci, ağır sosyal ve iktisadi yıkım saldırıları karşısında işçi sınıfı cephesinde yaşanan kaynaşmalar ve farklı toplumsal kesimlerin sokaklara aktığı Haziran Direnişi, Türkiye toplumunda biriken mücadele dinamiklerini gözler önüne sermektedir. Aynı zamanda bu gidişe son verecek ve gerici-boğucu kuşatmayı yaracak potansiyellerin toplumun derinliklerinde mayalandığının işaretleridir.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/12 * 25 Mart 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 62174 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Sokakların sessizliği!

Düzen Kürt illerinde sokağa çıkma yasağını sıkıyönetim yasaları ile hayata geçirirken, metropollerde bunu gerici çetelerin yardımıyla yapıyor. Zira aykırı sesleri duymaya tahammülü olmayanların, boşalan sokaklardan şikâyetleri ancak kazançlarını etkilerse olacaktır.

Sermaye devletinin ve dümenindeki AKP iktidarının savaş politikaları, ülkenin metropollerinde bombaların patlamasına neden oluyor. Sokaklar ve özellikle de kent merkezleri boşalıyor. Toplum üzerinde yaratılan korku ve sindirilmişlik havası, işçi sınıfı ve emekçileri bekleyen kapsamlı yıkım saldırılarının hayata geçirilmesi için burjuvaziye oldukça müsait bir zemin hazırlıyor.

Diğer taraftan, şimdiye dek yaşanmış sosyal yıkım saldırılarının hayata geçtiği dönemlere bakılırsa, sermaye düzeninin başarılarını böylesine karanlık zamanlara borçlu olduğu görülecektir. 12 Eylül ile birlikte uygulanan 24 Ocak kararları buna çarpıcı bir örnektir. 12 Eylül sonrası işçi sınıfının yeniden ayağa kalktığı '89 Bahar Eylemleri'nin önüne geçmek için de Irak işgali bahane edilmişti. Sendika bürokrasisinin de yardımıyla yükselen sınıf hareketi kırılabilmiş, dönemin öncü işçi kuşağı toplu işten çıkarmalarla tasfiye edilmişti. Sermaye hükümetleri payına, dikensiz gül bahçesi yaratabilmek için coğrafyamızın kan gölüne dönmüş olması bulunmaz bir fırsattı. '90'lı yıllardaki 5 Nisan Paketi'nin hayata geçtiği koşullar

da işte böylesi bir dönemin kanlı izlerini taşıyordu. On binlerce insanın hayatını kaybettiği büyük Marmara depremi bile devlet tarafından bir imkâna dönüştürülmüştü. On binlerce insan hala enkaz altındayken, aynı günlerde mecliste sosyal yıkım yasaları ve mezarda emeklilik onaylanıyordu.

İçinde bulunduğumuz şu dönem, elbette yarınlarda da önemli bir tarihsel kesit olarak kendinden bahsettirecektir. Kürt halkının payına vahşetin düştüğü bu süreçte, Türkiye işçi sınıfını da ellerinde kalan son kazanımları kaybetme tehlikesi bekliyor.

Kapitalist-emperyalist dünya düzeninin, vahşi katliamları hayata geçirmeleri için her türlü askeri-lojistik desteği verdikleri, buna uygun bir ortam yarattıkları İŞİD, El Kaide, El Nusra vb. gerici çeteler yüz milyonlarca insana korku salarken, tenhalaşan sokaklar bir çelişki gibi görünse de en çok da tüm bu yaratıkları besleyip büyütenlerin işine gelmektedir. Düzen Kürt illerinde sokağa çıkma yasağını sıkıyönetim yasaları ile hayata geçirirken, metropollerde bunu gerici çetelerin yardımıyla yapıyor. Zira aykırı ses-

leri duymaya tahammülü olmayanların, boşalan sokaklardan şikâyetleri ancak kazançlarını etkilerse olacaktır. Bu nedenle onlar AVİM'lerde, ticaret merkezlerinde para dolaşımını güvenceye almaya çalışacaklar, ancak toplumsal eylemleri "güvenliğimizi sağlayamayız" bahanesiyle yasaklamaya devam edeceklerdir. "Kendi güvenliğimizi kendimiz sağlarız" diyerek sokağa çıkanlar ise devletin yasal ve yasa dışı şiddet aygıtlarını karşılarında bulacaklardır. Tıpkı şu günlerde sıklıkla yaşandığı gibi.

Sokaklar böylesine boşaltılmak istense de, gerçek şu ki tüm üretim alanlarında, fabrikalarda, madenlerde hayat eskisinden daha da ağırlaşarak sürmekte, sömürü düzeninin acımasız çarkları dönmeye devam etmektedir. Fakat fabrikalar da, tarlalar da emeğin olduğu gibi sokaklar da emeğin, emekçilerin olmalıdır. Sermaye sınıfının her türlü saldırısına karşı yanıt başta üretim alanları olmak üzere, sokaklarda ve tüm mücadele alanlarında verilebilmelidir. Ki ancak bu uzun ve çetin sınıf mücadelelerinin sonucunda siyasi iktidar da burjuvazinin değil, proletaryanın olabilsin.

"Güvenlik" adı altında barbarlığın yolu düzleniyor

Türk sermaye devleti sözcüleri kendi denetimlerinde bulunan medyaları aracılığıyla "korkmaya gerek yok", "teröre teslim olmayacağız" derken önce hep bir ağızdan "her yerde canlı bombalar aranıyor" haberlerini yaydı.

Bu medya ki, istemedikleri haberleri yayınlamayan, gizli kalmasını istedikleri kirli ilişkilerinden tek söz etmeyen medya...

Yalnızca Türkiye'de değil, tüm dünyada takip edilen "dev derbi" ertelendi. Tüm Türkiye'yi çok (!) ilgilendiren "milli" takım kampı iptal edildi.

Sözde "korkmaya gerek yok" derken, bilhassa korkutmaya çalışırcasına bu adımlar atıldı.

Bütün bunlar olurken Newrozlar'ı "terör" diye hedef gösteren devlet, tüm saldırı aygıtlarını sokağa yığdı, OHAL uygulamalarını hayata geçirdi. Ülkede "devletin gücünü göstermeye" dönük adımlar attı.

Bir yandan korkutan, diğer yandan da "güvenlik" adı altında devlet terörünü hayata geçiren devlet...

İŞÇİ SINIFI YANIT VERMELİ

Türk sermaye devleti, polis rejimini koyulaştırarak kendi yarattığı huzursuzluğu korkuya dönüştürmeye çalışıyor ve toplumun ezilen ve sömürülen kesimlerini teslim almaya çalışıyor. Bunlarla "güvenlik" sağladığını iddia ediyor. Oysa ki bugüne kadar sözde "teröre karşı" açılan savaşlar, alınan sözde "güvenlik" önlemleri gösteriyor ki, sorun hiç de böyle çözülmüyor; aksine böyle daha da ağırlaşiyor. Nitekim bugünkü tablonun kaynağı, tam da Türkiye'nin de parçası olduğu Ortadoğu'da hayata geçirilen ABD'nin saldırgan politikalarıdır. Tek örnek ABD'nin Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmesi de değildir. Esas örnekler, emperyalist tekellerin güdümündeki sermaye devletlerinin savaş ve saldırganlığın dozunu arttırmasının da kaynağı olan çatışan çıkarlarla birlikte ortaya çıkan dünya çapındaki emperyalist paylaşım savaşlarıdır. 20. yüzyılın iki büyük savaşı, emperyalist kapitalizmin farklı sermaye kesimlerinin dünyanın farklı bölgelerindeki nüfuz mücadelelerinin sonucu patlak vermiştir. Bu kirli savaşlara ve emperyalist hegemonya mücadelelerine karşı işçi sınıfı kendi çıkarlarına sahip çıkarak yanıt vermediği sürece sermayenin çıkarlarının kölesi olarak sessiz sedasız barbarlığa mahkum edilecektir.

Sömürüye, faşist devlet terörüne ve kirli savaşa karşı:

Sınıf eksenli birleşik devrimci direniş

D. Yusuf

Kirli savaş olanca acımasızlığıyla devam ediyor. Sermaye devleti bugünkü kuralsız ve kanlı savaşında tüm ölçüleri bir yana bırakmış durumdadır. Tüm veriler, bu kanlı savaşın, arada çok önemli bir gelişme ya da gelişmeler olmazsa eğer, bu kez uzun süreceği yönündedir.

Kürt halkı bu kanlı ve kirli savaşın öncelikli hedefi, Kürdistan da ana sahnesidir. Bir karşı-devrimci terör ve katliam aygıtına dönüşen Türk sermaye devleti asker, polis ve özel olarak eğitilmiş it-kopuktan oluşan katliam birlikleri ile, her gün ve her saat Kürt halkının üzerine ölüm ve yıkım kusuyor. Sivri ucu Kürt halkına dönük bu savaşı, kendi kanlı ve karanlık iktidarı için bir varlık yokluk sorunu olarak görüyor. Bu nedenle de, bir zulüm abidesi haline gelen iktidarını korumak için kardeş bir halkı, geçmiştekilerden de kapsamlı ve ağır bir kırımdan geçirmeyi dahi göze almıştır.

Dikkate değer gelişme ise, sermaye devletinin kanlı ve karanlık savaşını Türkiye'ye de taşımasıdır. Kürt halkına her defasında tarifsiz acılar yaşatan katliamlara karşı ilerici ve devrimci güçlerin, aydın, akademisyen ve basın mensuplarının henüz yeterli düzeyde olmasa da ortaya koydukları destek ve eylemli dayanışma çabaları, yanı sıra Ankara'da peş peşe gerçekleşen bombalama eylemleri bunun bahanesi olarak kullanılıyor.

En kısa ve yalın bir anlatımla, günümüzde Türkiye'de fiili bir sıkıyönetim hüküm sürmektedir. Öyle ki, en cılız bir muhalif ses dahi anında bastırılmakta, en sıradan hak arayışları, özellikle Kürt halkıyla dayanışma amaçlı eylemler, anında dizginsiz bir faşist devlet terörüyle karşılanmaktadır. Eylemler terör, eylemciler terörist olarak nitelenip, keyfi gözaltı ve tutuklamanın gerekçesi sayılmaktadır. Türkiye, dinci-gerici AKP iktidarı ve ebedi şefi T. Erdoğan'ın içerde ve dışarda izlediği saldırganlık ve savaş politikaları yüzünden hızla kopkoyu bir karanlığa sürüklenmektedir.

BİRLEŞİK DİRENİŞ EĞİLİMİ GÜÇ KAZANIYOR

Aynı zamanda bir sosyal yıkım iktidarı da olan dinci-gerici AKP iktidarının sömürü ve savaş politikaları ve bunun dolaysız ifadesi olan faşist devlet terörünün ortak ve topyekün niteliği, kendiliğinden Türk, Kürt ve azınlık milliyetlerden emekçi halklarımızı birbirine yaklaştırmaktadır. AKP gericiliğine ve sermaye devletine karşı halkların kader birliği yapmalarını,

aynı anlama gelmek üzere ortak düşmana karşı birleşik direnişini mayalamaktadır. Türkiye'nin metropollerinde henüz yeterli kitlesellikte olmasa da, Kürt halkına dönük saldırganlık ve savaşı protesto niteliği de taşıyan destek ve dayanışma eylemleri bunun güncel ifadeleridir.

Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkları ve Kürt halkının devrimci kader birliği temelinde, birleşik devrimci direniş, günümüzde birleşmiş tüm gericiliğin iktidarı olan AKP iktidarının ve onun dümeninde olduğu sermaye devletinin en büyük korkusudur. Haziran Direniş sırasında yaşadıkları korkuları yeniden yaşamak istememektedirler. Sermaye devleti ve işbaşındaki dinci-gerici AKP iktidarı bu nitelikte bir direniş kendi varlığı ve geleceği için büyük bir tehdit ve tehlike olarak görmektedir. Bu nedendir ki, bu tehlike daha büyümeden, Kürdistan'da kine benzer bir acımasızlıkla ezme çalışmaktadır. Suroç ve 10 Ekim Ankara katliamları da özünde büyüme eğilimi taşıyan birleşik direniş tehlikesini bertaraf etme saldırısının yansımalarıydı zaten.

GÜÇLENEN BİRLEŞİK DİRENİŞ EĞİLİMİ VE DEVRİMCİ SORUMLULUK

Dozu her gün biraz daha arttırılan faşist devlet terörüne, aylarca süren soka-

ğa çıkma yasaklarına, kitlesel gözaltı ve tutuklamalara ve biri diğerinden acımasız toplu katliamlara rağmen Kürt halkı yığıtçe direniyor. Direnmekte de kararlıdır. Ve dahası, Kürt halkı bundan önce olduğu gibi bundan sonra da her türlü fedakarlığa hazırdır. Ne var ki bu tek başına yeterli değildir. Zira, eninde sonunda Kürt ulusal özgürlük mücadelesinin de sınırları var. Nitekim özgürlük mücadelesi bir dizi aşamadan geçerek gelip azami sınırlarına dayanmıştır. Artık zorlanmaktadır. Çünkü Kürdistan'la sınırlı bir direniş yeterli olmamaktadır. Şimdi Kürt halkını yalnızlıktan kurtaracak ve özgürlük mücadelesine soluk aldiracak, bununla da kalmayıp, dinci-gerici AKP iktidarının kanlı ve karanlık savaşının direncini kıracak bir birleşik direniş için seferberliği büyütme zamanıdır.

Kürt halkına ihtiyaç duyduğu desteği sadece ve sadece devrimci bir sınıf hareketi verebilir. AKP ve onun etrafında birleşmiş gericiliğin ve sermaye devletinin direncini kıracak yegane güç de, Türkiye işçi sınıfı ile Kürt halkının devrimci temeldeki samimi ve candan ittifakı ve bunun ürünü ve ifadesi birleşik direnişidir. Hiç kuşkusuz birleşik direniş sınıf eksenli bir direniş olmalıdır. Böyle olmalıdır, zira işçi sınıfı deyim yerindeyse toplumun miknatisidir, yegane birleştirici gücüdür. Ne

Kürtler ve ne de başka bir güç bu rolü oynayabilir.

Tüm bunlar Türkiye'nin özellikle sanayi kentlerinde ve havzalarında, somut olarak da fabrika ve işyerlerinde yılmadan yorulmadan sınıfı devrimcileştirme çabasında yoğunlaşmanın önemine işaret etmektedir. Tüm imkanları devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için seferber etmek gerekmektedir. Günün en önemli, en öncelikli ve en yaşamsal görevi ve sorumluluğu budur. Bu görev ve sorumluluk ise herkesten önce sınıf devrimcileri olarak komünistlerindir. Sınıf eksenli birleşik bir devrim için seferberliği büyütme görevi de hakeza komünistlerin omuzlarında durmaktadır.

Sınıfı devrimcileştirme çabası, diğer şeylerin yanı sıra, işçi sınıfını Kürt sorunu, Kürt halkının temel ulusal istemleri ve bu istemleri için yürüttüğü mücadele konusunda ve dahası, sermaye devletinin Kürt halkına dönük sömürü ve savaş politikalarına karşı çıkması için yoğun bir aydınlatma çabası demektir. Burjuvazinin, aşağılık bölücülük yalanları eşliğindeki sınıfı bölme çabalarını deşifre etmek, bunun ifadesi entrikalarını boşa çıkarmak demektir. Komünistler bundan böyle bu yönde daha çok çaba sarf edeceklerdir.

Gözaltı ve tutuklamalar sömürü düzeninin devamı için

Geçtiğimiz günlerde sokaklarda estiren polis terörü sırasında birçok kişi gözaltına alındı. Düzen yargısı ise polis terörünü tamamlayan tutuklamalara imza attı. Kürt kentlerinde süren kirli savaş uygulamalarına karşı çıkan akademisyenlerden üçü de bu saldırıdan payına düşeni aldı ve tutuklandı. Bu üç tutuklamanın asıl anlamı ise akademisyenler şahsında toplumu korkutarak sindirmek oldu.

Yine kirli savaşın doğrudan hedefi olan Kürt halkına dönük gözaltı ve tutuklama furyası da hız kesmedi. Cizre, Sur gibi yıkılmış kentlerdeki ablukadan çıkan insanlar düzen medyası tarafından "teslim olan teröristler" şeklinde yansıtıldı, bunların içerisinde Kürt basın emekçileri de var. Kirli savaşa karşı bir başkaldırı yaşanacağı korkusu ile birçok yerde Newroz eylemleri yasaklandı. Alanlara çıkıp da yasakları tanımayan onlarca kişi ise gözaltına alınarak tutuklandı. Yine Newroz öncesinde "örgüt üyeliği" gerekçesiyle İstanbul'daki ilerici-demokrat avukatlar gözaltına alındı, serbest bırakma kararı da bozularak haklarında tutuklama kararı verildi.

SUSTURMANIN, HAPSETMENİN, KATLETMENİN ANAHTARI "TERÖR"

Tüm bu gözaltı ve tutuklama terörü ise düzenin kendi yasaları bile hiçe sayılarak yapılıyor. Yasal hak olan etkinliklere katılmak "terörist" olarak yargılanmak için yeterli bir sebep haline gelmiş durumda. Artık herhangi bir haksızlığa karşı çıkmak neredeyse tutuklanmayı göze almayı gerektiriyor. Katliamlara karşı çıkmak 'yasaklanmış' durumda. "Katil devlet hesap verecek!" sloganı yasa dışı ilan edilmiş bulunuyor. Tüm bunlar düzen hukukunun yalnızca burjuvazinin çıkarları için işletildiğini çok daha çıplak bir şekilde gösteriyor.

Sermaye devletinin sözcüleri ve dü-

zen medyası da hep bir ağızdan "terör" söylemi ile bu hukuk terörünü meşrulaştırmaya çalışıyor. Başta Türk sermaye devleti olmak üzere emperyalist devletlerin ve onların işbirlikçilerinin desteklediği İŞİD çeteleri birçok yerde katliamlar yaparken buna göz yumuluyor. Bu saldırılar da devlet terörünü meşrulaştırmanın imkanı olarak değerlendiriliyor. Zira İŞİD'in Türk sermaye devletiyle olan bağları artık kimsenin inkar edemeyeceği şekilde ortaya çıkmış durumda, hem de pek çok vesileyle.

"TERÖR" KORKUSU SERMAYE DEVLETİ TARAFINDAN SALINIYOR

Düzenin kendi yarattığı bu "terör" korkusuyla büyük kentlerde insanlar evlerinden çıkmaya korkar hale gelmiş durumda. İstanbul gibi 20 milyondan fazla insanın yaşadığı bir kentin en işlek yerleri bile gözle görülür bir şekilde tenhalaşiyor artık. Tüm bunlar devletin elinde "listesi

olan ama eylem yapmadığı için tutuklanamayan" canlı bombalar yüzünden.

Sermaye devleti, yaratılan korku ortamı ve baskı politikalarının 'perde arkasında' işçi ve emekçilerin kırım tazminatı vb. birçok hakkına göz dikmiş durumda. Özel İstihdam Büroları gibi uygulamalarla modern köle pazarları yaratmanın yolunu açmaya çalışıyor. Korkutma ve baskı politikaları sayesinde de olası bir karşı koyuşu engellemeyi hesaplıyor. Öte yandan, işçi sınıfı ve emekçileri zehirlemek ve edilgenliğe mahkum etmek için terör demagojisini ve kirli politikalarını sürekli diri tutmaya çalışıyor.

İşçi sınıfı ve emekçilerin geleceğini ellerinden almaya dönük hak gasplarına karşı durmak için, bu koyu, nefes aldırılmaz gericiliği dağıtmak gerekiyor. Bunun yolu ise yine işçi sınıfının hakları ve geleceği için mücadele etmesinden geçiyor.

S. ZAFER

Serbest bırakılanlara tutuklama

16 Mart günü İstanbul'da evleri basılarak gözaltına alınan ve "örgüt üyeliği" gerekçesiyle 19 Mart günü tutuklama talebiyle sevk edildikleri mahkemeden serbest bırakılan 27 kişi için tutuklama kararı çıkartıldı.

Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) üyesi 7 avukatın da aralarında bulunduğu 27 kişinin serbest bırakılmasına itiraz eden savcı Orhan Aydın, 1. Sulh Ceza Mahkemesi'ne itirazda bulundu.

1. Sulh Ceza Mahkemesi kararını değiştirmeyince itiraz 2. Sulh Ceza Mahkemesi'ne gönderildi. 2. Sulh Ceza Mahkemesi 27 kişinin tutuklanmasına karar verdi.

İKİSİ AVUKAT, 6 KİŞİ TUTUKLANDI

Kararın ardından, serbest bırakılan 27 kişi arasında bulunan ÖHD üyesi Av. Hüseyin Boğatekin 22 Mart günü bir duruşma nedeniyle bulunduğu adliye bina-

sında gözaltına alındı. Daha sonrasında haklarında yakalama kararı çıkartılarak gözaltına alınan Faysal Karademir, Şengül Kaçar, Cemalettin Gördeğir, Mehmet Halil Olçay ve Av. Ayşe Başar'la birlikte Hüseyin Boğatekin çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklandı. Öte yandan hakkında tutuklama kararı çıkarılan 27 kişi içerisinde 3 ÖHD'li avukat ve 3 müvekkilinin tutuklanmaları talebi reddedildi.

Gözaltı-tutuklama saldırıları sürüyor

Sermaye devletinin gözaltı ve tutuklama saldırıları son dönemde Newroz bahanesiyle gerçekleşti.

18 Mart günü İstanbul'un Büyükçekmece, Sarıyer ve Sancaktepe ilçelerinde gerçekleştirilen ev baskınlarında çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Yalova'da 8 eve polis baskınları yapıldı. Aralarında HDP yöneticileri ve üniversite öğrencilerinin de olduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Urfa'da 1, Bursa'da 8, Erzurum'da 3 kişi gözaltına alındı. Şırnak'ta çok sayıda eve baskın yapıldı, 3 kişi gözaltına alındı. Siirt'te yapılan ev baskınlarında 21 kişi gözaltına alındı. Osmaniye'de Kürt öğrencilere yönelik gözaltı operasyonları yapıldı. Mersin'de HDP il yöneticisi Ufuk Kurtulmaz evinde gözaltına alındı. Antalya'da 13 çocuk tutuklandı. Manisa'da 1, Ağrı'da 25, Denizli'de 5 kişi tutuklandı. Aydın'da gözaltına alınan 38 kişiden 5'i 19 Mart günü tutuklandı.

20 Mart günü İzmir'de 32 adrese baskın yapılarak 22 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan 8'i 23 Mart günü tutuklandı. İstanbul Arnavutköy'de de polis baskınları gerçekleşti. Manisa'da ise 3 kişi gözaltına alındı. Hakkâri'nin Bulak Mahallesi'nde bir öğrenci özel hareket tarafından evi basılarak gözaltına alındı. Ağrı'da 7 öğrenci gözaltına alındı. Adıyaman'da ev baskınlarında gözaltına alınan HDP ve DBP il eşbaşkanlarının da aralarında olduğu 6 kişi, "örgüt üyesi olma" iddiası tutuklandı.

21 Mart günü DBP Van il Eşbaşkanları Caziye Duman ve Ökkeş Kava tutuklandı. İstanbul'daki Newroz eyleminde gözaltına alınan 18 kişi "örgüt adına eylem yapmak" gerekçesiyle tutuklandı. Mardin'in Dargeçit İlçesi'nde de önceki gün yapılan ev baskınlarıyla gözaltına alınan DBP Dargeçit İlçe Eşbaşkanı'nın da aralarında olduğu 5 kişi "Devletin güvenliğine karşı suçlar" iddiasıyla tutuklandı. Dersim'de 6 öğrenci "Örgüt propagandası yapmak", "Gösteri ve yürüyüşe muhalefet etmek" ve "Eğitim öğretim hakkını engellemek" gibi iddialarla tutuklandı. Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde 3 kişi, Ankara'da bir, Bursa'da 6 HDP'li yine "örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklandı.

23 Mart günü Siirt'in Eruh ilçesinde Belediye Eşbaşkanı Eda Kilis'in de aralarında bulunduğu 12 kişi gözaltına alındı.

Güçlü bir 1 Mayıs için seferber olalım!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü yaklaşıyor. İçinden geçilen dönemde 2016 1 Mayıs daha özel ve önemli bir yerde duruyor. İşçilerin birliği, halkların kardeşliği mücadelesinin ve devrimci bir sınıf hareketi yaratmanın yakıcı bir şekilde ihtiyaç olduğu günlerden geçiyoruz. Bu sürecin getirdiği güncel siyasal görevlerimiz ile birlikte, 1 Mayıs gibi özel bir tarihsel ve sınıfsal anlamı olan eylem gününe hazırlanmanın önemi ise açık.

KOLEKTİF BİR ÖN HAZIRLIK

1 Mayıs'a güçlü bir çıkış gerçekleştirebilmenin yolu, her şeyden önce planlı, örgütlü, kolektif bir çalışma yürütmekten geçmektedir. Bu açıdan "1 Mayıs hazırlık komiteleri" vb. zeminler oluşturmak, 1 Mayıs hazırlıklarını bu zeminler üzerinden örgütlemek önemli bir yerde duruyor. Her yerelin özgüllüğüne ve çalışma alanlarının ihtiyacına göre bu komiteler çeşitlilik arz edebilir. Burada 1 Mayıs çalışmalarına çevremizdeki tüm güçleri katabilmek, her türden enerjiyi seferber edebilmeyi başarmak sürecin en kritik halkalarından birisini oluşturuyor. Keza hazırlık komiteleri vb. zeminlerde yürütülecek kolektif tartışmalarla yaratıcı yol ve yöntemler bulunabileceği gibi, daha

planlı ve hedefli bir çalışmayı örmek de kolaylaşacaktır.

SINIF MEVZİLERİNİ GÜÇLENDİREN BİR HAZIRLIK

1 Mayıs hazırlıklarımız sınıf çalışmasında yoğunlaştığımız, hedef seçtiğimiz mevzileri güçlendiren bir hatta örülmeli, bahsi geçen komitelerin özelde bu alanlarda örgütlenebilmesi için yoğunlaşıl-

malıdır. Fabrika zeminlerinde tutulan mevzilerin güçlendirilmesi ve 1 Mayıs alanlarında buradan doğru bir katılım sağlanmasına özel önem verilmelidir.

ETKİLİ BİR AJİTASYON VE PROPAGANDA ÇALIŞMASI

Sınıf mevzilerine yönelik hedefli-planlı çalışmayı aksatmadan, 1 Mayıs çağrılarımızın en geniş kesimlere de ulaş-

tırılması gerekmektedir. Sınıfa ve emekçi kitlelere çeşitli araçlarla seslenilmeli, ancak bu çalışmalar salt materyal kullanımı sınırlarında ele alınmamalıdır.

Ajitasyon-propaganda faaliyetinde 1 Mayıs'ın ve içinden geçilen sürecin politik gündemlerini etkili şekilde işlemek ve emekçilere neden 1 Mayıs alanında olmaları gerektiğini etkin bir şekilde anlatabilmek bir başka önemli sorumluluk olarak önümüzde durmaktadır. Bu bakışla gerçekleştirilecek olan işçi toplantıları, seminerler, paneller vb. etkinliklerin önemi ve ihtiyacı ortadadır.

Son dönemde tırmandırılan devlet terörü ve canlı bombalar yoluyla yaratılan korku atmosferinde emekçiler, değil eylem alanlarına gelmeyi, sokağa çıkmaya bile çekinmektedir. Emekçilerin önüne çekilen korku duvarlarını yıkmak için her zamankinden çok daha fazla bir çaba ortaya koymaya ihtiyaç vardır.

Özellikle içinden geçilen baskı ve gericilik döneminde, 1 Mayıs gibi önemli bir günde devrimci politikalar temelinde işçi ve emekçilerin en geniş katılımı alanlarda olmasını sağlamak görevi sınıf devrimcilerinin omuzlarındadır. Bu görev ve sorumlulukların bilinciyle, her yönüyle güçlü bir 1 Mayıs için seferber olunmalıdır.

"Kürt sorunu, savaş politikaları ve işçi sınıfı" paneli

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu "Kürt sorunu, savaş politikaları ve işçi sınıfı" başlığıyla 20 Mart'ta Ankara'da bir panel gerçekleştirdi. Tüm Bel Sen Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen panel BDSP adına yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Ardından panele konuşmacı olarak katılan Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, Beyaz yakalı işçiler ve Metal İşçileri Birliği adına konuşmalar yapıldı. Panel soru-cevap bölümünde yapılan tartışmaların ardından sona erdi.

"SÖMÜRÜ; MİLLİYETÇİ, DİNCİ AYRIMLARLA GİZLENİYOR"

DEV TEKSTİL adına yapılan konuşmada tekstil sektöründe Kürt işçilerin ağırlıklı olarak çalışmakta olduğu, sermaye devletinin izlediği savaş politikaları nedeniyle metropollere göç etmek zorunda kalan Kürt işçilerin ucuz işgücü olarak görüldüğü ve sermayenin sınıf içinde siyasal gericiliğe yaslanarak etnik

ve mezhepsel ayrımlar yaratarak sınıf mücadelesini engellemeye çalıştığı, direniş ve eylemsel süreçlerde işçilerin birliğinin önüne geçmek için alt kimlikler üzerinden bir ayırım yaratmaya çalıştığı belirtildi. İşçi sınıfının tabandan birliğini güçlü bir şekilde oluşturamadığı koşullarda patronların izlediği bu politikanın, siyasal gericiliğin de etkisiyle sınıf içinde bir bölünmeye yol açabildiği ifade edilirken pratikte yaşanan deneyimlerden örnekler verilerek sınıfın yaşadığı bölünme ortaya kondu. Bunun karşısında taban örgütlülüklerinin ve eğitim çalışmalarının önemine vurgu yapıldı ve sendikalı olmanın örgütlü olmak anlamına gelmediği mevcut sendikal işleyiş üzerinden ortaya koyularak aslolanın işçi sınıfının siyasallaşması ve işçi sınıfı bilimiyle buluşması olduğu ifade edildi. Sınıf içindeki gerici odaklaşmanın ve siyasal gericiliğin etkisinin de ancak sınıfın siyasallaşmasıyla ortadan kalkabileceği belirtilerek konuşma sonlandırıldı.

"BEYAZ YAKALI İŞÇİLERİN SINIF BİLİNCİ GELİŞTİRİLMELİ"

Beyaz yakalı işçiler adına yapılan konuşmada ise beyaz yakalı işçilerin de sınıf içerisindeki siyasal gericilikten mavi yakalı işçiler kadar etkilendiği ve benzer zorluklarla karşılaştığı ifade edildi. Beyaz yakalı olarak tanımlanan işçilerin doğrudan sistemin etkisinde kaldığı ve işçi bilincinin gelişmediği belirtilerek savaş politikalarının ve Kürt sorununun sınıfa doğru bir zeminde anlatılabilmesi için farklı bir dil ve üslubun oluşturulabilmesinin önemine değinildi.

"ÖNCÜ İŞÇİLER DEVRİMCİLEŞMELİ, DEVRİMCİ İŞÇİLER ÖNCÜLEŞMELİ"

Son olarak Metal İşçileri Birliği'ne söz verildi. MİB adına yapılan konuşmada Metal işçilerinin de sınıfın genel tablosundan farklı bir noktada durmadığı, toplumun genelini etkisi altına alan

siyasal gericiliğin işçi sınıfını bir bütün olarak etkilediği ifade edildi. 'Metal Fırtınası'nda bunun birçok örneğiyle karşılaştığı ifade edilerek işçi sınıfının hareketli ve eylemsel süreçler içinde bilincinin geliştiği vurgulandı. Sermaye devletinin izlediği savaş politikalarının; "vatan savunması" vb. söylemlerin ve bugün Kürt sorunu üzerinden yapılan faşizan propagandanın siyasal gericiliğin etkisi altında olan işçi sınıfı içinde yer edindiği, bunun aşılacağı zeminin de işçi sınıfına sermaye devleti gerçekliğini gösterebilmek ve sınıf hareketinin siyasallaşmasıyla mümkün olabileceği belirtildi. Sınıf hareketi cephesinden bugünün en önemli sorununun öncü işçilerin devrimcileşmesi, devrimci işçilerin de öncüleşmesi olduğu ifade edildi.

Daha sonra verilen aranın ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Soru cevap bölümünde savaş politikaları, göçmen işçiler, Kürt sorununun işçi sınıfına yansımaları ve işçi sınıfının bu sorunlar karşısında alması gereken tutumlara dair yapılan anlamlı tartışmalarla panel sonlandırıldı.

Belirleyici olan işçilerin birliği ve üretimden gelen gücünü kullanma başarısıdır!

İşçi sınıfına yönelik sosyal yıkım saldırılarını içeren paketler meclis gündemindeki yerini koruyor. Saldırı yasalarına karşı sınıf cephesinden saldırıyı geri püskürtülecek bir hareketi örgütlemek bir kenara, henüz anlamlı sayılabilecek bir tepki dahi sergilenebilmiş değil. Saldırının kapsamı ve çalışma yaşamına getireceği koşulların ağırlığı düşünüldüğünde, hareketsizlik tablosuna müdahale etme çabası öncelikli bir gündem olarak öne çıkıyor.

Kıdem tazminatının gaspından kiralık işçi bürolarına önümüzdeki dönem açısından bir dizi sürece rengini verecek olan düzenlemeler, işçi sınıfı ve emekçilerin çalışma koşullarının yanı sıra gündelik hayatı da doğrudan etkileyecek. Yoksulluğu ve işsizliği derinleştirirken, güvencesiz, esnek ve kuralsız çalışmanın tüm yönleriyle uygulanmaya başlanması anlamına gelecek.

İşçi sınıfının genel örgütsüzlüğü ve dağınıklığı koşullarında yöneltilen bu saldırılara karşı halihazırda varolan sessizliğin elbette anlaşılır yönleri bulunuyor. Öte yandan son yıllarda artan sosyal hoşnutsuzluk ve ardı arkası kesilmeyen saldırıların mayaladığı mücadele potansiyeli de her geçen gün kendini daha güçlü dışa vuran bir yerde duruyor.

İşçi sınıfına yönelik kapsamlı yıkım anlamına gelen saldırı dalgası karşısında örgütsüzlük ve bu örgütsüzlüğün beslediği bilinç bulanıklığı, en büyük engel durumunda. Siyasal gündemin ağırlığı ve bunun etkisiyle girilen gerici burjuva propagandanın sersemletici etkisi sınıf

saflarında azımsanamayacak bir karşılık buluyor. Bu etki aynı zamanda işçilerin yer yer sosyal hak taleplerinden feragat etmesini sağlayan sonuçlar üretebiliyor. Sosyal yıkım saldırıları üzerinden yürütülen yanıltıcı propaganda ise işçilerin, saldırı yasalarını olumlayan, yer yer destekleyen tutumlar almasını dahi sağlayabiliyor.

İşçilerin sınırlı da olsa örgütlü olduğu sendikaların ise, yaptıkları açıklamalar ne olursa olsun, içinde buldukları ihanetçi, işbirlikçi, uzlaşmacı bürokratik yapıları, işçileri kötürümleştiren temel engellerden bir diğeridir. Sosyal yıkım saldırıları karşısında mücadelenin örgütlenmesi, verili tablo düşünüldüğünde sınıfın nispeten örgütlü gücünü açığa çıkartabilecek en önemli araçları olarak sendikaların bugünün koşullarında oynayabileceği misyon, yine bizzat sendika bürokrasisinin engelleyici, geriletici barikatını aşamıyor. Gerici-İşbirlikçi sendikaların saldırı yasalarını olumlayan, sermayeyle aynı zeminde tutum alan yaklaşımlarının yanı sıra, ilerici olmak iddiasındaki sendikalar da saldırıların bütünlüğü düşünüldüğünde dönemin ihtiyacına yanıt üretebilecek bir mücadele refleksi göstermekten uzak bir çizgide bulunuyorlar. Durumu kurtarmaya dönük, protesto sınırını aşmayan eylem-etkinlikler gerçekleştirmek sınırındaki bu çizgi, tersinden sonuç alıcı bir refleksin ortaya çıkmasını da engelleyen, sınıfın saflarında biriken mücadele potansiyelini eriten bir işlev görüyor.

İşçi sınıfının mücadele tarihi, serma-

yenin saldırılarının püskürtülebilmesinin, kaybedilen hakların geri kazanılmasının ancak dışa dış bir mücadele süreci ile olanaklı olduğunu sayısız örnekle gösteriyor. İçinden geçtiğimiz sürecin ortaya çıkarttığı bir dizi deneyim ise bunu bir kez daha ortaya koyuyor. Tek tek fabrikalar ölçeğinde de, genel hareketlilik süreçlerinde de yer yer ortaya konulan örgütlülük ve kararlılık, bunun üzerinden şekillenecek olan ve işçi sınıfının en önemli silahı durumundaki üretimden gelen gücü kullanma yetisi, dışa dış mücadelenin gerçekleşme zeminini oluşturuyor.

İşçi sınıfının birliğini kurabilmesi, biriken mücadele potansiyelini taban iradesi temelinde harekete geçirebilmesi, birliğin yaratacağı özgüven ile kararlılığını pekiştirecek adımlar atması yeni bir mücadeleye çıkışının temelleri olacaktır. Sosyal yıkım saldırıları karşısında üretimden gelen gücü kullanma özgüveni, iradesi ve bilinci bu temelde açığa çıkabilecek, işçi sınıfı, önündeki engelleri aşma gücünü bu zeminde gösterebilecektir.

İşçi sınıfı saflarında biriken mücadele potansiyeli ile her tondan sendikal bürokrasisinin engelleyici tutumları arasındaki çatışma, fabrikalarda, sanayi havzalarında ve giderek genel ölçekte somut saldırı süreçleri üzerinden işçilerin birliğini kurma çabasıyla aşılabılır. Bu zemin hem güncel saldırılara yanıt olabilecek, hem de gelecekte sınıf mücadelesinin basamağı haline gelebilecektir.

İşsizlikte artış sürüyor

Kapitalizmin işçiler üzerinde baskı aracı olan yedek işgücü ordusu kalabalıklaşmaya devam ediyor. Sermaye sözcüleri tarafından işsizliğe "çözüm" getirileceği, işsizliğin sona ereceği iddia ediledursun, işsizlik artışı dahi durdurulamıyor.

TÜİK 2015 yılı işsizlik rakamlarını açıklarken işsizlik oranlarındaki artışlar dikkat çekti. Buna göre 2014 yılına göre geçtiğimiz yıl işsizlik oranı artmaya devam ederek yüzde 10,3'e ulaştı. Geçtiğimiz yıl toplamda 204 bin kişi daha işsiz kaldı. İşsizlik rakamları yalnızca iş arayanlar üzerinden hesaplanırken, işsiz kalıp da iş aramayanlar da düşünüldüğünde bu oranlar daha da büyüyor.

İşsizliğin kadın ve erkeklere göre dağılımında ise geçtiğimiz yıl kadınların daha fazla işsiz kaldığı dikkat çekti. "Kadın istihdamı" üzerine patronlar ve sözcülerinin verdiği sözlerin bir karşılığının olmadığı bir kez daha gözler önüne serildi. İşsizlik oranı erkeklerde yüzde 9,2'ye, kadınlarda ise yüzde 12,6'ya yükseldi.

Gençlere "gelecek" vadeden sermaye sözcülerinin yalnızca yalan söylediği, genç işsizlik oranlarındaki artışla tekrar görülmüş oldu. 15-24 yaş arası işsizlik oranı artarak yüzde 18,5'e ulaştı.

Bütün bunlara ek olarak, işgücü piyasalarını esnekleştirme, iş güvencesinin son kırıntılarını da işçilerin elinden alma ve ücretli kölelik düzenini pekiştirme hedefiyle saldırı hazırlığındaki patronlar ve siyasal temsilcileri, işçi sınıfına tam kölelik dayatmak için kollarını sıvamış durumda.

"Savaş politikalarına hayır!"

Bakırköy Belediyesi işçileri, devletin içeride ve dışarıda yürüttüğü kirli savaş politikalarına, basına yönelik baskılara, yayın yasaklarına ve cinsel istismarı meşrulaştırılan politikalara sessiz kalmayacaklarını duyurmak için Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda 18 Mart'ta basın açıklaması gerçekleştirdi. 10 Ekim Ankara Katliamı başta olmak üzere patlayan bombalara değinilen açıklamada, hükümetin, insanların ölmesine, tecavüze uğramasına, baskı ve şiddet görmesine neden olduğu söylendi.

Açıklamada "İşçi ve emekçiler olarak kirli savaş politikalarına sessiz kalmayacağız" denildi.

Topyekûn saldırılara karşı topyekûn direniş!

Kamuda özelleştirme ve güvencesizleştirme saldırılarıyla birlikte cezalar da hız kazanmış bulunmaktadır. ODTÜ'de maaş promosyon ihalesiyle ilgili yapılan eylem sonucunda, Eğitim Sen Ankara 5 No'lu Üniversiteler Şubesi örgütlenme sekreteri Mert Kükrer ile Eğitim Sen ODTÜ işyeri temsilcisi Çağlar Dölek hakkında Ocak 2015'te "kamu görevinden çıkarma" talebiyle YÖK Başkanlığı tarafından soruşturma başlatıldı. 2015 Haziran ayında öğretmen Hatice Yüksel, katıldığı bir basın açıklaması gerekçe gösterilerek açığa alındı. Aynı günlerde öğretmen Kübra Güneş, izinsiz kermes düzenlemek suretiyle usulsüz para topladığı, sosyal medyada siyasi içerikli paylaşımlarda bulunduğu ve cumhurbaşkanına hakaret ettiği gerekçeleriyle açığa alındı. Ağustos 2015'de Mersin Mezitli'de, okul idarecilerinin mobbing uygulamalarını şikayet eden Eğitim Sen üyesi 7 öğretmen sürgün edildi. Eylül 2015'te Bursa'da "Büyük Eğitimci Yürüyüşü"ne katıldıkları gerekçesiyle Türk Eğitim Sen, Eğitim Sen, Eğitim-İş ve Aktif Eğitim Sen üyesi 27 eğitimci hakkında 1 yıl 2 ay hapis cezası verildi. Aralık ayına geldiğimizde ise sosyal medyada Berkin Elvan için 'Lanet olsun öldürülen çocukları terörist belleyenlere' ifadesini kullandığı için öğretmen Hatice Dağlı görevinden alındı.

Soruşturma, sürgün ve cezalar 2016 yılına girdiğimizde çok daha büyük boyutlara ulaştı. Muğla'nın Bodrum ilçesinde bir müdür yardımcısı ve bir öğretmen, cumhurbaşkanına hakaret ettiği gerekçesiyle açığa alındı. Öğrencilerini disiplinli davranışlarından caydırmak amacıyla 10, 25 ve 50 kuruşluk para cezaları belirleyen ve sınıf kumbarasında biriken bu paralarla sınıfa kitap alan Pelin Ergül Kurt, bu tutumundan dolayı sürgün ve maaş kesintisi cezası aldı. Şiddet gören bir öğrencisinin hakkını savunan Emine Nar Kaya ise devlet büyüklerine hakaret ettiği yönünde ortaya atılan asılsız bir iddia nedeniyle Antalya'dan Demre'ye sürgün edildi.

Şubat ve Mart aylarında cezalar artık kitlesel bir hal almaya başladı. 10 Ekim Ankara eylemine katıldıkları için Ankara'da 11 Eğitim Sen üyesi hakkında soruşturma başlatıldı. 29 Aralık ile 12-13 Ekim tarihlerinde düzenlenen iş bırakma eylemine katıldıkları gerekçesiyle Mardin'de 2 bin 600, Van'da da 1050 KESK üyesi hakkında soruşturma başlatıldı. KESK Batman şubesi ise Batman'da bin 200'den fazla üyeye soruşturma açıl-

dığını açıkladı. Yine İstanbul Ümraniye'de 10 Ekim Ankara Katliamı'yla ilgili okulda tören yaptıkları ve bu törende Eğitim Sen'e ait metni okudukları gerekçesiyle 5 öğretmen hakkında sürgün ve maaştan kesme cezası verildi. Son 6 ayda ülke genelinde sürgün edilen KESK'li sayısı 284 kişiyi buldu. Ayrıca binlerce akademisyen, çatışmaların durması için imzaladığı "Bu suça ortak olmayacağız!" başlıklı bildiri nedeniyle, adli ve idari soruşturmaya uğradı, linç edildi, görevden atıldı ve hatta bazı akademisyenler hapis cezasına çarptırıldı. Bütün bu cezaların yanı sıra kamu emekçilerine yönelik linç olaylarında da büyük bir artış yaşandı. Balıkesir'in Dursunbey ilçesinde Eğitim-Sen üyesi Dursunbey Çok Programlı Lisesinin müdürü ve bir öğretmen, haklarında yürütülen linç kampanyası nedeniyle ilçeyi terk etmek zorunda kaldı.

Hükümetin son zamanlarda kamu emekçilerine yönelik yayınladığı resmi yazı ve genelgeler baskının çok daha artacağına işaret etmektedir. Verdiği haksız cezalar her defasında geri dönen hükümet, cezaların geri dönmesini engellemek için eylemleri "sendikal hak" ve "sendikal hak değil" şeklinde zorlama bir şekilde bölümlenmeye çalışmaktadır. Buna göre, okullarda grev yapmak "eğitim hakkını engellediğinden" "sendikal bir hak" sayılmamaktadır. Üstelik kamu ku-

rumlarına gönderilen bir yazıyla bu türden tutum ve davranış içinde bulunanların "ivedilikle" milli eğitim müdürlüklerine bildirilmeleri istenmektedir.

Bu saldırılar, şüphesiz AKP gericiliğinin emekçilere, Kürt halkına ve kendisine muhalif tüm kesimlere yönelttiği saldırgan politikalarından bağımsız düşünülemez. Bununla birlikte kamu emekçilerine yönelik saldırılar özelde kamusal hizmetlerin tasfiyesi, özelleştirme ve güvencesizleştirme politikalarıyla doğrudan ilişkilidir. Kamu emekçilerini "özel sektörde" olduğu gibi rahatça "kapı dışarı koyamaktan" ve onların "mahkeme kararıyla geri dönmelerinden" oldukça rahatsız olan AKP, kamu emekçilerinin tüm haklarını ortadan kaldırmanın yollarını aramaktadır. Bu politikanın bir yanını kamusal hizmetlerin sermayeye devredilmesi oluştururken; diğer yanını sermayeye devredilecek bu kurumlarda çalışan emekçilerin tüm haklarının ellerinden alınarak koşulların sömürü için en uygun hale getirilmesi oluşturmaktadır. Dolayısıyla öncü, ilerici kesimlerin sindirilmesi bu saldırıların en önemli kısmını oluşturmaktadır. Bu gerçeklik, işçi-memur ayrımının ortadan kaldırılacağı, "terör" ve "paralelle" mücadele edileceği demagogisiyle gizlenmeye çalışılmaktadır. Burada işçi-memur ayrımının ortadan kaldırılmasıyla kastedilen şey tüm emekçilerin

sefalette ve kölelikte eşitlenmesinden başka bir şey değildir. AKP hükümetinin en son duyurduğu, taşeron çalışanların kadroya alınacağı yönünde açıklaması ise tamamen bir göz boyamadan ibarettir. 657 sayılı yasada kısıntı düzeyinde var olan bazı kazanımların ortadan kaldırılmasıyla zaten kadrolu olmanın herhangi bir önemi kalmayacaktır.

Bugün yalnızca kamu emekçileri değil tüm emekçiler güvencesizleştirme/köleleştirme saldırılarıyla karşı karşıyadır. İşçiler için özel istihdam büroları adı altında köle pazarlarının diriltilmesi ve işten atılma karşısında son güvence olan kıdem tazminatının ortadan kaldırılmasıyla, kamu çalışanlarına yönelik özelleştirme politikaları ve iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına yönelik saldırılar aynı kaynaktan gelmekte ve aynı amaca, yani sermayenin doymak bilmez iştahına hizmet etmektedir. Saldırıları emekçilerin tüm kesimlerine yöneliktir ve dolayısıyla birleşik bir mücadelenin örülmesi hakların korunması ve saldırıların geri püskürtülmesi açısından zorunlu bir durum oluşturmaktadır. Mevcut yılğın ve umutsuzluğun aşılmasının tek yolu emekçilerin bulunduğu yerden taban birliktelikleri yaratarak bir araya gelmesinden geçmektedir. Topyekûn saldırılara karşı topyekûn direniş!

SOSYALIST KAMU EMEKÇİLERİ

Kölelik yasalarının önünü açmak için “taşeron kalkıyor” yalanı

Patronların isteği doğrultusunda işçi sınıfına yönelik saldırı yasaları hazırlığında olan hükümet, bir anda yıllardır sürüncemede bıraktığı, ardından “asıl iş-yardımcı iş” ayrımını dayattığı “taşeron işçileri kadroya alınacak” vaadiyle ilgili adım atmaya başladı.

Kamu ve özel sektörde taşeronu bağli çalışan milyonlarca işçinin öfkesi ve “kadro” vaadiyle aldatılmaya çalışıldığı bu süreç devam ederken sermayenin baş temsilcilerinden Davutoğlu, “kamuda taşeronu tümünden kaldıracamız” açıklaması yaptı. Saldırı yasalarının başında gelen kiralık kölelik yasasıyla birlikte taşeron işçiliğinin daha da ağır bir şekilde hayata geçirileceği gerçeğine dair tek söz söylemeyen Davutoğlu, adeta bu saldırıyı gizleyerek, “taşeronu tamamen kaldırıyoruz, vaatlerimizi yerine getiriyoruz, reformların yüzde 65’ini gerçekleştirdik” söylemleriyle işçi ve emekçileri bir kez daha aldatmaya çalıştı.

PATRONLAR VE HÜKÜMET İŞÇİLERİ KANDIRMAYA ÇALIŞIYOR

Kiralık kölelik yasaları haftalardır meclis gündeminde duruyor. Bu sırada hükümet “taşeron kadro” vaadi için adım atıyor ve müjdelere (!) “asıl iş-yardımcı iş ayrımı da olmayacak, taşeronu kamuda sileceğiz” demeye başlıyor. Kiralık kölelik yasasına karşı tepkileri dizginlemek için atılan bu adım, patronların ve onların hükümetinin ne kadar “samimi” olduğunu bir kez daha göstermiştir. “Taşeron kalkacak” olsa da, ardından meclisten geçirilmeye çalışılan kiralık işçilik yasası, taşeron sisteminden de daha ağır çalışma koşulları anlamına gelmektedir. Esneklik ve güvencesizliğin pekiştirilmesi demektir. Bu patronların en temel hedefidir, hükümetinden de, diğer siyasi parti sözcülerinden de isteği, bunun uygulanması yönündedir. Hal böyleyken, taşeronluğu kaldırmak işçi ve emekçileri kandırmaya çalışmaktadır. Avrupa ile pazarlıklarda “Kayserili kurnazlığı” peşin-

de olan sermaye iktidarı, aynısını işçi ve emekçisine yapmaya çalışmaktadır.

Bu nedenle, işçi ve emekçiler haklarına sahip çıkarak “kamuda da özel sektörde de taşeron kalkmalı” ve “kiralık işçilik yasası geri çekilmeli” taleplerinin arkasında durmalıdır.

KAMUDA YENİ SALDIRILAR DA GÜNDEMDE

Öte yandan sermaye devleti kamuda yeni saldırıların da hazırlığını yapıyor. Geçtiğimiz aylarda gündeme gelen 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda değişikliğe gidilmesi için çalışmalara başladığı belirtildi. Öncelikli olarak kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırmayı ve iş akdi feshedilen bir emekçinin yargıya gitmesinin engellenmesi amaçlanıyor. Böylece kamu alanında “terör” yalanıyla işten atma saldırılarının önünün açılması

hedefleniyor. Saldırıyla emekçileri korkutmaya çalışan devlet devamında ise kamuda performans sisteminin yaygınlaştırılması için adım atmaya amaçlıyor. Devlet kamu emekçilerine verdiği kimi hakları gasp ederek kamu emekçilerinin de köleleştirilmesini hedefliyor.

“TÜRKİYE”, İŞÇİ VE EMEKÇİLERE SAVAŞ AÇTI

Bütün bunlar tek bir anlama geliyor. Türk sermaye devleti, işçi ve emekçilere karşı savaş açmıştır. “Teröre karşı”, “vatan savunması”, “milli birlik ve beraberlik” gibi aldatmacalarla işçi ve emekçileri kendi çıkarlarına alet etmeye çalışan sermaye iktidarı, bu yasalarla işçi ve emekçilere karşı savaş başlatmıştır. İşçi ve emekçiler sermaye devletinin ücretli kölelik dayatmalarına karşı birleşerek ancak bu saldırıları püskürtebilir.

Sömürü ve kölelik nedeniyle 3 yılda 99 kişi intihar etti

Ağır çalışma ve sömürü koşullarına maruz bırakılan, borç batağına saplanan işçi ve emekçiler, bu nedenlerle de intihar ediyorlar. İSİG Meclisi’nin hazırladığı rapor, işçi ve emekçilerin karşı karşıya bırakıldığı sömürü ve kölelik koşullarını ortaya koyuyor.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, kapitalist sömürü ve kölelik koşulları nedeniyle son 3 yılda 99 kişinin intihar ettiğini açıkladığı raporda intihar etme nedenlerini şu sözlerle açıkladı:

“Ülkemizde işçiler çok zor koşullarda çalışıyor. Bir yandan düşük ücretler alınırken ve sendikalaştıkları için işten atılırken diğer yandan borç, mobbing ve işsizlik kışkıracıdır. Bu noktada işçiler intihar ederek yaşamlarına da son verebiliyorlar.”

Raporda intiharların istihdam biçimlerine göre dağılımı ise şöyle: “49’u işçi ve 23’ü memur olmak üzere 72 ücretli çalışan,

11’i esnaf ve 3’ü çiftçi olmak üzere 14 kendi nam ve hesabına çalışan intihar etmiştir.

Yine ataması yapılmayan öğretmenler de dahil olmak üzere benzer koşullardaki 13 işsiz işçi intihar etmiştir...”

Son üç yılda intihar edenlerin iş kolları hakkında ise şu bilgiler verildi:

“23 emekçi ticaret/büro/eğitim işkolunda, 15 işçi savunma/güvenlik işkolunda, 11 işçi inşaat işkolunda, 8 işçi metal işkolunda, 7 işçi sağlık işkolunda, 5 emekçi tarım işkolunda, 5 işçi gıda işkolunda, 5 işçi konaklama/eğlence işkolunda, 2 işçi kimya işkolunda, 2 işçi taşımacılık işkolunda, 2 işçi tersane/gemi işkolunda, 2 işçi belediye/genel işler işkolunda, 1 işçi tekstil işkolunda, 1 işçi ağaç işkolunda, 1 işçi bankacılık işkolunda intihar etmiştir. 9 işçinin çalıştığı işkolunu yeterli bilgi olmadığı için belirleyemedik...”

Raporda nedenlerine göre intihar oranları ise şu şekilde yer aldı:

“31 işçi borçları nedeniyle, 14 işçi mobbing nedeniyle, 11 işçi işsizlik nedeniyle, 8 işçi kişisel/özel nedenlerle intihar etmiştir. 35 işçinin neden intihar ettiğini ise yeterli bilgi olmadığı için bilmiyoruz...”

Son üç yılda intihar eden işçilerin 7’sinin kadın ve 92’sinin erkek olduğu belirtilirken; 18-27 yaş arası 16 işçi, 28-50 yaş arası 70 işçi, 51 yaş ve üstünde 11 işçinin intihar ederek yaşamını yitirdiği raporda yer aldı.

Beşiktaş Belediyesi’nde işten atmaya karşı iş durduruldu

Beşiktaş Belediyesi’nin taşeron işçilerine yönelik saldırıları devam ediyor. Daha önce taşeron şirketin 400 TL civarında maaşlarını düşürmek istemesi üzerine iş durduran işçiler belediyeye yürüyerek saldırıya ortak yanıt vermişti.

İşçilerin bu eylemi sonuç vermiş maaş düşürme saldırısı boşa çıkarılmıştı.

Ancak bu eylemli süreçte öncülük yapan işçiler işten atma saldırısıyla karşılaşmıştı.

Beşiktaş Belediyesi bünyesinde çalışan 9 taşeron işçisi 23 Mart’ta işten çıkarıldı. Bunun üzerine temizlik bölümlerindeki taşeron işçileri atılan arkadaşlarının geri alınması için iş durdurdu.

Kızıl Bayrak’a konuşan işçiler yaptıkları eylem nedeniyle işten atma saldırısının yaşandığını ve arkadaşlarının alınması talebiyle üretimi durdurduklarını belirtti.

Yeni ihalenin de yapıldığı belirden işçiler işten atma saldırısının devam edeceğine dair duyular aldıklarını belirtti.

Samba'dan mı ithal edelim yoksa Vals'ten mi?

Bu başlığın kıdem tazminatıyla ilgili ne diye sorabilirsiniz. Geçen gün bir ana haber bültenini izlerken bu haberi görünce ben de aynı şeyi söyledim. Haber sunucusu "Samba'dan mı ithal edelim yoksa Vals'ten mi?" diye söze girdi. Sonrasında kıdem tazminatıyla ilgili olduğunu açıkladı. Haberin devamında kıdem tazminatı fonunun sürekli tartışıldığı fakat iki adım ileri bir adım geri geldiği hiçbir yol kat edilemediği söyleniyor. Samba, Brezilya'ya özgü, biraz hareketli ve kıvrak; Vals, Avusturya'ya özgü sürekli dönüp dolaşıp aynı yere geline bir dans türüydü. Şöyle devam ediyor haber: Hükümet kıdem tazminatı fonu için iki model üzerinde çalışma yapıyor.

Brezilya modeline göre; patron aylık ücretin yüzde 8'ini işçiler adına açılan

hesaba yatırmakla yükümlüymüş. Hesapta aylık 120, yıllık 1440 TL birikiyor. İşçinin bu parayı çekebilmesi için emekli olması şartı varmış. Avusturya modeline göre patron her ay brüt ücretin yüzde 1,53'ünü işçiler adına açılan hesaba yatırıyor. Hesapta aylık 32 TL, yıllık 384 TL para birikiyor. İşçinin bu parayı çekebilmesi için işten çıktıktan sonra 5 yıl bekleme şartı varmış. Haber sunucusu haberi bitiriyor: "Biz de ikisinin karışımını yaparız. Çalışma bakanı da zaten Trabzonlu ikisinin karışımı kolbastı ortaya çıkar. Türk usulü olur" diyor.

Bana göre bu üç usul de biz işçiler ve emekçiler için hiç de iyi olmayacak. Çünkü iş güvencemiz olan kıdem tazminatımız elimizden bir şekilde alınmaya çalışılıyor.

Hem bu fon oluşturuldu diyelim, bugün bizler için ayrılan işsizlik fonundan çeşitli sebeplerle patronların yararlandığı biliniyorken, böyle bir şey artık bizim hayatımızı daha da zorlaştıracaktır. Hatta kiralık işçi yasası da çıkarılıyor. Bu uygulama zor mücadelelerle kazanılmış olan kıdem tazminatı hakkımızı elimizden alacak demektir.

Hem bu uygulamaya hem de çalışma ve yaşam koşullarımızı tamamen köleleştirecek olan yasalara karşı çalıştığımız her yerde birleşmeliyiz. Hakkımızı hep birlikte aramalıyız. Bugün bunlara karşı bir şeyler yapmazsak yarın daha da kötü çalışma ve yaşam koşulları bizleri bekliyor. İşte bu yüzden; gücümüz birliğimizden gelir!

MERSİN SERBEST BÖLGE'DEN TEKSTİL İŞÇİSİ

Konya'da işten atılan işçiler direnişe geçti

Konya'da Çavuşçugöl Mahallesi'nde bulunan kömür madeninde taşeronla bağlı olarak çalışan işçiler Türkiye Maden İşçileri Sendikası'na üye olmaya başladı. 61 işçi sendikalaşırken, patron keyfi olarak "sendikalı işçi ile çalışmayacağım" diyerek saldırıya geçti. İşçileri tehdit eden ve sendikaya karşı karalama kampanyası başlatan patron, daha sonra 17 işçiyi işten attı. 18 Mart gecesi işçileri telefonla arayan patronun, "işe geldiğinizde sa-

haya inmeyin muhasebeye uğrayın, ben sendikalılarla çalışmak istemiyorum" dediği ifade edildi.

Patronun saldırısına dair açıklama yapan Maden-İş Sendikası Konya Havalisi Şube Başkanı Yıldırım Beyazıt Çetin, "Cumartesi günü mesaiye başlayan 17 işçi kardeşimiz işten çıkartıldıkları, bazı evrakları imzalamaları istendiği bilgisi üzerine biz de sendika olarak iş yerine geldik" diyerek işçilerin işten atıldığını

belirtti.

İşletme nizamıyesi önünde çadır kurarak direnişe geçen 17 işçi adına "İşyeri yönetimi ile herhangi bir problemimiz yok" diyen sendika yöneticisi, "Bizim derdimiz yasa ve Anayasa'dan doğan haklarımızı kullanmaktır. Bizim derdimiz sendikalı olarak aynı işyerimizde çalışmaktır" ifadelerini kullandı.

Yeraltından Sesler Platformu da yazılı bir açıklamayla işçileri selamladı.

Kreş talebi için mücadele çağırısı

Sultanbeyli Greif fabrikasında kadın işçilerin "ücretsiz kreş" talebini DİSK Tekstil Sendikası "kreş hakkımızın olup olmadığını bilmiyorum, yasal mevzuata bakmam gerekiyor" diyerek geçiştirirken, patron da "cezayı ödemek daha karlı" diyerek kendi tutumunu ortaya koymuştur.

Bu durum üzerine Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) 18 Mart akşam iş çıkışı Sultanbeyli Greif işçilerini "ücretsiz kreş hakkı" için kendi birliklerini kurmaya ve mücadeleye çağırdı. Bir çok işçinin olumlu karşıladığı bildiride; "Kreşin hak olduğunu bilmeyen sendika mı olur! Bizler hem sendikalı hem de kadrolu işçileriz. İşyerinde kreş, bakım evi, yuva yasal hakkımız. Yasalara göre 150 ve üzeri sayıda kadın işçinin çalıştığı işyerlerinde kreş açma zorunluluğu var. Ama patronlar bu hakkı bize vermiyorlar. Çünkü patron kreş açmayınca cezası çok cüzi bir para. Patronlar kreş açma masraf yapmak yerine bu cezayı ödemeyi daha karlı sayıyorlar. Sendika da patronla ters düşmemek için bu hakkı talep etmiyor, 'biz bunu bir araştıralım!' söylemiyle bizleri oyalıyor" ifadeleriyle hem DİSK Tekstil hem de Greif patronu teşhir edildi.

Mücadele çağırısıyla sona eren bildiride şu ifadeler kullanıldı: "Sendika taşeronu kaldırmak hayal diyordu, direnişle gerçeğe çevirdik. Kadrolu olmak hayal diyordu gerçeğe çevirdik. Şimdi kreş hakkımızı da gerçeğe çevirelim. Bu sorun sadece kadınların değil, aynı zamanda erkek işçilerin de sorunu. Biz bu hakkı kazanırsak erkek işçiler de faydalanabilecek. Hakkımızı söke söke alana kadar birlikte mücadele edelim. Unutmayalım ki, gücümüz birliğimizden gelir. Birlik olursak çözemeyeceğimiz sorun yok."

DEV TEKSTİL tekstil işçilerine seslendi

Kartal'da 18 Mart'ta tekstil fabrikası önünde, DEV TEKSTİL tarafından hazırlanan "Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi" şiarlı bildiriler dağıtıldı. Bildirde meclise sunulan "güvençeli esnek çalışma" adlı yasa tasarısı, Özel İstihdam Büroları ve kiralık işçilikle ilgili ayrıntılar yer aldı.

Vardiya değişimi sırasında gerçekleştirilen bildiri dağıtımında işçilerin kıdem tazminatıyla ilgili değişiklikler yapıldığından haberdar olduğu fakat ayrıntılarına bilmedikleri görüldü.

Mercedes işçileri ilk önemli adımı attı

Metal fırtınanın birinci yıldönümüne yaklaşıyoruz. Bundan 1 yıl önce 100 civarında fabrikada metal işçileri 1998'den bu yana ilk defa büyük bir eyleme kalkışarak, MESS ve Türk Metal işbirliğine karşı direnişe geçti. Geçen yıl Mayıs ayından beri MESS, Türk Metal ve nihayetinde işin içine kolluk kuvvetleriyle giren sermaye devleti, bu eylemli süreçleri dizginleyemiyor. Çünkü metal fırtınanın talepleri karşılanabilmiş değil ve karşılanmadığı sürece de sermaye cephesinin bu eylemleri durdurması mümkün görünmüyor.

Metal fırtınada 100 civarında fabrikada eylemler olurken Mercedes Hoşdere fabrikası bu eylemlerin dışında kalmış, bu süreçte herhangi bir hareketlilik yaşanmamıştı. Herkes bunu Mercedes'in diğer fabrikalara göre, görece daha iyi şartlara sahip olmasından kaynaklandığını ifade ediyordu. Aslında Mercedes işçilerinin durumu bunu yalanlıyor. Evet Mercedes'te bazı yan ödemeler ve haklar var ama bunlar da göstermelik kalıyor. Son prim eylemi üzerinden bunu bir kez daha gördük.

Mercedes Hoşdere fabrikası otobüs üretiyor ve banttan günde 17-18 otobüs çıkıyor. İşçi ücretleri sürekli erirken Mercedes yönetimi geçen yıl resmi olarak %100 kar açıkladı. Mercedes'te işe giriş ücretleri, maaşa yedirilmiş ikramiyelerle birlikte 1700 TL civarında. Yani ikramiyeleri çıkarırsanız aslında asgari ücrete denk geliyor. Zaten görüştüğümüz Mercedes işçileri de aslında Mercedes'e parça üreten yan sanayi işçileriyle aynı maaşı aldıklarını ifade ediyorlar. Bu durum, yan sanayi işçisinin maaşının yüksek olduğundan kaynaklanmıyor, çünkü o da asgari ücret alıyor. Mercedes'te çalışma çok yoğun tempoda ilerliyor ve iş çok ağır. Asgari ücrete Mercedes'te çalışmanın bir esprisi ve karşılığı yok diyorlar. "Markette çalış en azından bu kadar yorulmazsın" diyorlar. Bir çok işçi birkaç yıllık. Tazminatlarını alabilseler işi bırakıp gidecek çok işçi var Mercedes'te yani. Bunun yanında 5 yıllık işçi de yine 1700 TL civarı ücret alıyor. 5-10 yıl arası çalışan

işçiler ise 1830 TL ücret alıyor. Mercedes dışarıdan çok büyük görünüyor, ama büyük olan sadece sermaye. İşçilerin geliri ise sürekli küçülüyor.

Dışarıdan güllük-gülistanlık görünen Mercedes'te daha başka bir çok sorun yaşıyor işçiler. Patron önümüzdeki 10 ay boyunca her gün 1 saat zorunlu fazla mesai uygulamasına geçme kararı almış. Yani işler çok yoğun. Bunun yanında servislerde sıkıntı yaşıyor. Başka yerlerde iş yapan servisçiler fazladan 1 saat beklemek istemiyorlar. Bunun faturası da işçiye çıkıyor tabii ki. Sürekli servislerde aktarmalar yaşıyor.

Mercedes'te patronun son saldırısı ise primler üzerinden oldu. Mercedes'te her yıl işçilere 750 Euro prim dağıtılır. %100 kar açıklayan patron, bu açıklamadan sonra işçilerle adeta dalga geçerek primleri 400 Euro'ya düşüreceğini söyledi. 1 yıldır hiçbir şey olmayan fabrikada işçiler yürüyüş yaptı ve prim haklarına sahip çıkacaklarını gösterdiler. Yani Mercedes de metal fırtınaya katılmış oldu.

İşçiler cephesinden durum buyken Mercedes patronu son 1 yıldır metal fırtınadan ne kadar korktuğunu her olayda belli ediyor. Mercedes 1000 TL'lerin yatırıldığı ilk fabrika. Fabrikada eylemlilik yaşanmamasından kaynaklı Mercedes yönetimi tüm işçilere "eylemlere katılmayıp, sağduyulu davrandıkları için" teşekkür mektupları göndermiş. Mercedes'te işçilere her yıl 2 yarım altın dağıtılır. Metal fırtınada bu, her yıl 4 yarım altına çıkarıldı. Ve son olarak fabrikanın karşısındaki köy camisinde işçilere bildiri dağıtmak için giden MİB'lileri orada patron tarafından önceden haber verilen polislerin beklemesi ve dağıtımını engellemeye çalışmasında gördük bu korkuyu. Yani patron şunu öğrenmiş: Fabrikada bir eylem oldu ve birileri buna sessiz kalmaz, ben önlemimi alayım. Bu korku sadece patronunda yok, Türk Metal temsilcilerinde de var. Metal fırtına sürecindeki dağıtımlarda sürekli MİB'lilerin fotoğraflarını çeken ve polisleri çektiren sendikacılar, aslında korkularının ne kadar büyük olduğunu gösteriyor.

İşçilerde ise bu süreç tersten işledi. Patron ve Türk Metal'cilerin korkusu büyürken işçiler bu süreçte daha cesur

davranıyorlar. Artık sendikacılarla daha rahat konuşuyorlar ve hatta tabiri caizse ağızlarına geleni söylüyorlar. İşçiler, bazı sendikacıların fabrikayı o kadar rahat gezemediklerini ifade ediyor. İşçilerin çoğu borçlu, kredi ödüyor. İşçileri engelleyen temel neden bu diyorlar. Ama artık sustuklarında haklarının ellerinden gideceğini yaşayarak gördüler. Bir şeyler yapmak gerektiğini düşünerek fabrika içerisinde ilk defa yürüyüş yaptılar. Bazı işçiler bu eylemin olmuş olmasına kendileri bile şaşırıyor. Çünkü son 1 yıldır yapılan eylemli süreçlerinde sessiz kalmış işçilerden kimse bunu beklemiyordu. Ama artık bıçak kemiğe dayanmış durumda ve Mercedes işçileri ellerindeki kaybetmemek ve daha fazla hak elde etmek için bir araya gelmenin gerektiğini yaşayarak gördü ve gösterdi. Patron bu saldırısında başarılı olursa bunu yeni saldırıların izleyeceği kesin. Keza Mercedes patronu hazırlıklarını, planlarını yapmıştır çoktan; asıl sorun işçilerin ne yapacağında. Mercedes işçileri metal fırtınanın yolundan gitmek ve fabrikada birliğini kurmak zorundadır. Mercedes işçilerinin birliği kurulmadığı sürece emek-sermaye mücadelesinde işçilerin kazanması mümkün olmayacaktır. Görev, bu yolda Mercedes işçilerinin tepkisini doğru kanallara akıtacak öncü Mercedes işçilerinin omuzlarındadır. Ve tabii ki bu mücadelede özne olması gereken ve sınıf çıkarları gereği sınıf kardeşleriyle sınıfsız kenetlenen, birliğini sağlaması gereken tüm Mercedes işçilerindedir.

Mercedes'te MİB'lilere polis engeli

Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanları Mercedes'te yaşanan sorunla ilgili 18 Mart'ta bildiri dağıtımını yaparak işçilere haklarına sahip çıkma, birliğini sağlama ve örgütlenme çağrısı yaptılar. Hoşdere Köyü'nde bulunan camide Cuma na-

mazı çıkışında bildiri dağıtımını yapmaya başlayan MİB'lilere kısa süre sonra Mercedes patronunun önceden haber vermesiyle bekleyen sivil polisler GBT dayatmasında bulundular.

Polisler bir süre sonra teknik neden-

lerden kaynaklı GBT kontrolü yapamadıklarını söyleyerek MİB'lilere kimliklerini geri verdiler. MİB'liler bu arada faaliyetlerine devam ettiler. GBT kontrolünden kaynaklı sınırlı sayıda bildiri işçilere ulaştırıldı.

Bu mücadele devam ediyor, yeni dönemin bilinci, güçleri ve unsurlarıyla...

Metal İşçileri Birliği çalışanları ile asgari ücret farkları üzerine gelişen mücadele, Renault süreci ve yeni dönem hedefleri üzerine konuştuk.

- Asgari ücret farklarıyla ilgili süreç nasıl gelişti? MİB'in buradaki rolü nedir?

- Asgari ücret farklarıyla ilgili yaşanan süreç metal fırtınadan bağımsız değil. Metal fırtınanın bir sonucudur, yarattığı baskının bir ürünüdür. 7 Haziran seçimlerinde ortaya çıkan sonuç burjuva siyasetinin sosyal sorunlara yönelik vaatlerde bulunmasının, bunu istismar etmesinin ne kadar önemli olduğunu göstermiştir. Metal fırtına burada büyük bir patlama halinin olduğunu ortaya koymuştur. Sonrasında AKP'nin verdiği vaatler ve tek başına hükümet olması asgari ücrete zam konusunu zaten gündeme getirmişti. Bu mücadelenin bir sonucuydu. Onları bu zammı yapmaya iten neden buydu. Fakat biz biliyorduk ki bu zammı bir şekilde yapmayacaklardı. Sonuçta sermayenin buna itirazları vardı. Ucuz iş gücü üzerine kurulu bir ekonomik düzen var. Dolayısıyla bundan kolay kolay vazgeçmeyeceklerdi. Sonuçta ne oldu, elbette bu zam bir şekilde yapıldı. Fakat tırpanlanarak yapıldı, kesilerek yapıldı. Oyunlar devreye girdi.

MİB daha bu aşamada, seçimlerin hemen ardından metal işçisinin taleplerini net bir şekilde formüle etti. Öncelikle kendi kriterlerini belirledi. Birincisi asgari ücret vergiden muaf insanca yaşanabilir bir düzeyde olmalı. Bu yoksulluk sınırıdır, 4 bin liradır. Asgari ücretin belirlenmesi sürecinde bir takım yalpalamaları, bu vadedi unutturmaya yönelik bir takım oyunları da gördüğümüz ölçüde şunu söyledik, kesinlikle kayıtsız şartsız 1300 lira yapılmalıdır. Bir talep daha formüle ettik. Asgari ücret 1300 lira yapıldıktan sonra diğer ücret gruplarına da buna uygun zamlar yapılması, kıdem farkı verilmesi gerektiğini söyledik.

Sonuçta süreç bizi yanıltmadı. Zam denilen oranda yapılmadı. Bir oyun yapıldı. Toplamda 117 lirayı bulan bir zam yapıldı gerisi asgari geçim indirimi adı altında bir biçimde yedirildi. Bu fabrikalarda bir dizi tepkiye de yol açtı. Ancak burada asıl sorun üst ücret gruplarının bu zamdan yararlanmayacak olmasıydı. Sonuçta öyle bir çalışma düzeni, öyle bir sendikal düzen var ki karşımızda hem satış sözleşmelerine imza atılmış hem asgari ücrete yakın ücret seviyelerine işçi

maHKum edilmiş, bunu ikramiyelerle, sosyal yardımlarla bir biçimde tolere etmiş. Ama bu son yapılan zamlarla beraber yeni giren işçinin saat ücreti 7.32 olunca, eski çalışanlarla olan kıdem farkı da kapanmış oldu. Bu bir süredir biriken tepkiyi bir kez daha tetikledi. Uzun yıllardır bu fabrikalarda emek veren, alinteri döken işçi arkadaşlarımız doğal olarak tepkilerini göstermeye başladılar. Bu da bizim öngördüğümüz bir durumdu.

"BİRLEŞİK MÜCADELEYİ ÖRMEYE ÇALIŞTIK, HER CEPHEDEN ENGEL OLDULAR!"

Biz bir yandan bu taleplere sahip çıktık, bir yandan bu mücadeleye öncülük yaptık, buna zemin oluşturduk. İşçi arkadaşlarımız bu büyük tepkiyi sayfamız aracılığıyla ortaya koydular. Biz bu mücadeleyi Renault başta olmak üzere bir dizi fabrikada örmeye başladık. Bunun ortak bir mücadeleyle, işçilerin birleşik mücadelesiyle kazanılabileceğini biliyorduk. Bundan dolayı sendikalara yönelik de bizim çağrılarımız oldu. Ama sendikaların

ne olduğunu bildiğimiz ölçüde bizim asıl amacımız işçi arkadaşların sendikalarına bu baskıyı kurmalarıydı, bu ortak talep uğruna, bu meşru talep uğruna mücadelenin örgütlenebilmesiydi.

Sendikalar sürecin en başından beri işbirliği yaptılar. Ortak bir ittifak halinde davrandılar. Birisi Türk Metal, cepheden karşı koydu, kesinlikle sınırı çektii, diğerleri daha utangaçça bunu yaptı. Mücadele edenleri yalnız bırakarak aynı çizgide olduklarını gösterdiler.

Fakat sendikaların tavrı hemen hemen aynı oldu. Türk Metal malum 2017'ye topu attı. Diğer sendikalar işçiden böyle bir talep olmadıktan sonra biz bu talep doğrultusunda mücadele vermeyiz dediler. Birleşik Metal bunun için mücadele edenler eder buna

saygı duyarız ama biz sendika yönetimi olarak burada sorumluluğu almayız çizgisindeydi. Halbuki bu mücadele ortak bir eksen ile verilebilirse başarıya ulaşabilirdi. Sorunu öncelikle sendikal işyerlerinde çalışanlar yaşıyorlardı. Bunu yapmak yerine onlar hep geri durdular. Onlar da Türk Metal kafasındaydılar. İşte 2017, sonrasında sözleşmemiz var... Sonuçta teslimiyetçi, işbirlikçi sendikal düzene bir mahkumiyet vardı. Metal fırtına bunu aşmıştı aslında, buna vurulmuş bir darbeydi. İşçiler "biz bunu kabul etmiyoruz, bu bizim için meşru değilse biz bunu kendimiz için gücümüzle aşarız" diyorlardı.

Sendikalar sürecin en başından beri işbirliği yaptılar. Ortak bir ittifak halinde davrandılar. Birisi Türk Metal, cepheden karşı koydu, kesinlikle sınırı çektii, diğerleri daha utangaçça bunu yaptı. Sonuçta mücadele edenleri yalnız bırakarak aynı çizgide olduklarını gösterdiler.

Biz bu koşulları bildiğimiz için, kimlerle muhatap olduğumuzu bildiğimiz için şöyle bir öngöründe bulunduk: Tek tek fabrikalar başlar, mücadele ederler, talep ederler ama giderek bunun ortak bir mücadele sürecine dönüştürülmesi lazım. Bundan dolayı da daha bizim bu sürecin ilk başından itibaren şöyle bir fikrimiz hep vardı. Ortak bir buluşma, bir Kent Meydanı buluşması fikrimiz vardı. Ortak mücadelenin sürdürülebilmesi, ortak bir hattın sürdürülmesi için, birleşik bir tarzda devam edebilmesi için bu tür öngörülere de sahiptik. Evet tek tek fabrikalar ayağa kalkabilir ama karşımızda tek bir sınıf düşmanı cephe var, MESS var, hükümet var öte yandan işbirlikçi sendikalar var, bunlar işçilerin haklı mücadelesini kırmak için çalışacaklardı ve bu ücret talebini karşılamayacaklardı. Biz bunu biliyorduk. Çünkü bunun yapılması demek ucuz işgücüne dayalı bu sistemin çökmesi değilse bile büyük bir yara alması anlamına gelecekti. Ücret seviyesi genel olarak artmış olacaktı. Bir diğeri de işçiler Mayıs ayından sonra bir defa daha sermaye ve sarı sendikaların kurduğu bu sömürü çarkına büyük bir

çomak sokacaklardı, büyük bir özgüven kazanacaklardı. Biz bu sözleşmeyi bir biçimde deldik, bu kez yine yaptık, yine başardık diyeceklerdi. Bundan sonra da her ne kadar Mayıs ve Haziran ayından sonra çeşitli fabrikalarda bir dizi oyunla kontrolü ele geçirmiş görüneler dahi ip-leri ellerinden kaybetme riski doğacaktı. Bu mücadeleyi verirken düşmanlarımızın kimler olduğunu biliyorduk. Buna uygun davranma çabasındaydık.

Biz böyle bir öngörü içerisindeyken, böyle bir hazırlık içerisindeyken süreç nasıl gelişti, buna uygun politikalar, talepler, buna uygun bir eylem biçimi, eylem hattı düşünürken süreç tam da bizim öngördüğümüz biçimde gelişti. Ocak ayının başından itibaren bir dizi fabrikada Mayıs ayını hatırlatır bir ruh hali oluştu. Bir eylem isteği, mücadele isteği oluştu. Bunun en başında Renault geliyordu, en disiplinli, en kararlı, özgüveni en güçlü fabrika olarak Renault öne çıktı. Bundan başka bir dizi fabrikada da benzer süreçlerin yaşandığını biliyoruz. Tofaş'ta çok ciddi reaksiyon oldu. İşçiler sendika odasının önüne yürüdü. Bursa'da Orhangazi hattındaki fabrikalarda benzer bir öfke, benzer bir mücadele isteği söz konusuydu. Bursa dışındaki fabrikalarda benzer tepkiler vardı. Bu MİB üzerinden ifade edilen talep, öfke ile sınırlı kalmıyordu. Eylemli bir takım adımlar da atıyorlardı. Borçelik'te böyle oldu. Sendika önüne gittiler, İK'ı aşığıya inmek zorunda bıraktılar. AKA'da böyle oldu, Çimtaş'da böyle bir durum yaşandı. Bu fabrikaların bazılarında da bu eylemli süreç içerisinde ücret artışlarının alındığını biliyoruz. Bazı örgütsüz fabrikalarda da işçileri geri tutmak amacıyla asgari ücret seviyelerinde zamlar yapıldığını biliyoruz.

"SENDİKALAR İTFAİYE ROLÜNÜ ÜSTLENDİ!"

Hareket Ocak ayı içerisinde böyle bir ivme içerisindeyken Türk Metal'in tavrı zaten belli, diğerleri de birer itfaiye gibi bu ateşi söndürmeye çalıştılar. Örneğin Tofaş'ta yaşanan bu oldu. Tofaş sürecin başında dinamik bir haldeyken, Çelik İş genel merkez ve Çelik İş Tofaş Şube bu dinamizmi bir şekilde söndürdü. Bu arada bu süreci bir şekilde örgütlemeye çalışan, işçinin sesi soluğu olan MİB'e karşı kara propaganda yürüttü. İşçiyi uzak tutmak için manevralar yaptı. Biz o zaman Tofaş gibi bir fabrikada şunu söyledik. Mesele sendikal rekabet meselesi değil, işçinin hangi sendikada olduğu meselesi değil, çünkü bu talep, bu sorun bütün işçileri kapsıyor, bütün işçileri kapsayan ortak bir mücadele ekseninin, birlikteliğin sağlanması gerekliliğini dile getirdik. Bu çağrımız Tofaş'ta yanıt da buldu. Tofaş İşçi Birliği ile kendini ifade eden bir dizi arkadaşımız oldu. Ama şu bir gerçek Birleşik Metal ve Çelik İş yönetimi, bunların uzantıları bize karşı çok açık bir cephe aldılar. Bir arada çalıştılar. MİB'in etkisini

zayıflatmak için açıktan işbirliğine gittiler. Bizi suçladılar. Bizim sorunumuz yönetimler değil, MESS değil diyen bir tavır geliştirdiler. Bunu niye söyledim; ateşin Renault dışında başka fabrikalara yayılmasının önüne geçen tam da bu işbirliği oldu. Tofaş'ın durdurulması, başka fabrikaların durdurulması... Kaldı ki Renault işçileri harekete geçtikten sonra Birleşik Metal'den diğer fabrikaları harekete geçirmesini istemişti fakat sendika buna karşı olumsuz yanıt vererek bunun önüne geçti. Biz biliyoruz ki zaman içinde bu fabrikalardaki mücadele isteği kendisini açığa vurdu. Gebze'de 7-8 fabrika ortak bir tavır belirlediler. Biz ortak mücadeleye geçiyoruz dediler. Fakat bu kararlar alındığı sırada Birleşik Metal yönetiminin geri planda eylem kırıcı bir dizi tavrının olduğunu biliyoruz. Şimdi bu fabrikalar eyleme çıktıklarında, bu kırıcı faaliyetlerden dolayı 3 fabrika kaldı. Bunlar da yalnız bırakıldı. Bildiğimiz aynı tarz. İşçi yaparsa biz yanındayız ama yapmazsa da yapacak bir şeyimiz yok. Yanında oldukları da eylemli bir destek değil, sendikal bir destek değil. Sonuçta buraları bir biçimde soğuttular. Sermayenin, devletin, hükümetin, polis güçlerinin organize çalışması sonucunda eylemleri bitirmek zorunda kaldılar. Bu Şubat ayı başlarında, ortalarında olan gelişmelerdir.

Birleşik Metal ve Çelik İş yönetimi, bunların uzantıları bize karşı çok açık bir cephe aldılar. MİB'in etkisini zayıflatmak için açıktan işbirliğine gittiler. Bunu niye söyledim; ateşin Renault dışında başka fabrikalara yayılmasının önüne geçen tam da bu işbirliği oldu.

"MESS, DEVLET, SENDİKAL İHANET ŞEBEKESİ VE SENDİKAL BÜROKRASI EL BİRLİĞİYLE RENAULT'UN

YENİLMESİNE NEDEN OLDU?"

- Renault'taki süreç nasıl gelişti?

- Bu arada Renault işçileri kendi iradesiyle mesai çıkışlarında eylem yapma kararı aldı. Sonrasında mesaiye kalmama eylemlerine başladı. Biz bunlara destek verdik, sahip çıktık. Bunun anlamlı bir adım olduğunu söyledik. Fakat şunu da ilave ettik. Siz gerçekten koparıcı bir stratejiye dayanmayan bir eylem yaparsanız bu eylemler bir süre sonra size döner ve sonuç alamazsınız, parçalanır ve bir yerden sonra da kırılmakla yüzyüze kalırsınız diye bir düşüncemiz vardı. Bu dönemki yazılarımızda bunu işledik. Şu tehlikeye dikkat çekiyorduk, karşısında işçi sınıfı düşmanı bir cephe var, sınıf bilincile hareket ediyorlar, tam bir organize yapı var. Bunlar bir yandan işçi sınıfının bunlara karşı birleşmesine engel olmaya çalışıyorlar, bir yandan Renault'u yalnız bırakıyorlar, uygun şartlar oluştuğunda da onu ezmek için harekete geçeceklerdir diyorduk. Nitekim gelişmeler bunu doğrulamış oldu.

Renault'da bu süreç başladığında çok ciddi bir üretimi durdurma eğilimi vardı. İşçiler üretimi durdurmalım ve sonuç alalım diyorlardı. Ama bir şeyle karşılaştık, o da şuydu. Bizzat Birleşik Metal ve onun yan- daşı olan bir takım işçiler üretimi durdurma sözüne karşı bile çok ciddi bir bastırma faaliyeti içindelerdi. Örneğin sayfamızda bununla ilgili bir yazı yazıldığında yorumlarla, başka yayınlarla, hatta doğrudan R-M Metal-İş üzerinden MİB'i suçlayan, provokatörlük ile itham eden, "işçiler

sendikasıyla karar alıyor size ne" diyen bir tavır içerisindeydiler. Biz elbette ki üretim durdurarak sonuç alınacağını biliyorduk, fakat bunun genelleştirilebildiği ölçüde yapılabileceğini de biliyorduk. Bir yandan Renault'daki kararlılığı arttırmakta, diğer yandan da diğer fabrikaları bu mücadeleye katacak, birleştirecek bir mücadele eksenini ortaya koymaktaydık.

Süreç bizi tümüyle doğruladı. Ortada bir stratejisizlik var. Ne olursa olsun üretimi durdurmaktan uzak duran, ne olursa olsun diğer fabrikaları Renault'nun yanına koyma iradesinden, düşüncesinden uzak duran, bunun için elinden gelen her şeyi yapan, her türlü kırıcı faaliyeti gösteren bir sendikal anlayış ve onun uzantılarını gördük. Aslında bakıldığında zaman, Renault ile ilgili bazı bilgileri paylaşmak gerekiyor, Renault önce mesai eylemi yaptı, bu başta etkili bir eylemdi. Beraberinde vardiya çıkışlarında eylem yapıyorlardı. Çok kısa bir süre sonra bu yürüyüşler iki güne indirildi ve bu Renault işçisi için bir moral bozukluğuna yol açtı. Mesai eyleminin etkisini de bir süre sonra fabrika yönetiminin aldığı önlemler kırdı. Örneğin kaydırmalı sistemi getirdiler, esnek çalışmayı devreye soktular, emekli işçileri yeniden çağırdılar. Şubat ayının ilk haftalarından itibaren bu eylem etkisizleşmiş ve anlamsızlaşmış oldu.

Birleşik Metal Renault'daki bu enerjiyi bu yorucu yıpratıcı eylemler ile söndürmek yönlü bir tavır izlemiş oldu. İşçiler bu aşamadan sonra kendilerine bir parça da güvensizleştiler. Yılgınlıklar baş gösterdi. MİB olarak biz bunun farkındaydık. Bilinçli ya da bilinçsiz sendikal bürokrasinin kararlı, sonuna kadar gitme iradesi olan sınıfı kırma ve bizzat kendi elleriyle yarattıkları güvensizlikler ile de kendi inisiyatifleri ve otoritelerini sağlama pratiğini gördük. Biliyorsunuz onlar

işçi sınıfı hep yapamaz edemez, yıldırdır. Aslında bu onların kendi düşüncesidir. Bunlar bir şekilde işçiyi yorarak ve yıpratarak işçiye de aynı düşüncüyü empoze ederler ve bunun üzerinden de yol yürürler.

Biz burada Birleşik Metal cephesinden ikinci bir taktik daha gördük. Bu eylem belli bakımlardan zaten etkisizleştikten sonra, Renault işçisinin yalnızlığı iyice ayyuka çıktıktan sonra burada işi getirip seçim sürecine bağlamaya kalktılar. Adnan Serdaroğlu bunu bir toplantıda açıkça ifade etti. İşçilerin büyük tepkisini gördü. Zammı bir tarafa bırakalım yönetimle oturalım bu arada iş barışını da sağlayalım, seçim yapalım ve bizim temsilcilerimizi tanısınlar dedi. Hemen akabinde Renault yönetimiyle Birleşik Metal yönetimi arasında bir toplantı yapıldı. Bu toplantı nedir belli şaibeler de var, olup olmadığı ile ilgili. Seçim sözü aldık dediler ve bu çıkmaza girdiler.

Biz MİB olarak bunun Renault işçisini ücret, hak mücadelesinden alı koymak, giderek sendikal oyunların içine hapsedip buradan mücadelesini kırmak hedefli bir oyun olduğunu belirttik. Böyle bir politika olduğunu söyledik. Bu andan itibaren çok ciddi uyarılarda bulunduk.

Fakat sonrasında ne oldu, çok kısa bir süre sonra bu seçimin olamayacağı anlaşıldı. Biz buradaki tehlikeye işaret ettik. Elbette Türk Metal'in gitmesi ve yetkinin Birleşik Metal'e geçmesi önemlidir ama işçiyi birleştiren ve motive eden talep ücret talebidir. İş getirilip seçim sandığına endekslendiği anda zaten bölünmeler oldu. Ücret konusunda da sendikanın yan çizmesi, üyesi olduğu başka fabrikaları harekete geçirememesi ciddi kafa karışıklıklarına ve istifalara yol açmıştı. Bir parçalanma süreci söz konusuydu. Bu aşamada dediğimiz uyarıları yaptık. Bir yerden sonra şunu açıkça da söyledik: İş tehlikeli bir noktaya gidiyor, çünkü Renault yönetimi açıktan ifade etmiş, hükümet tarafını belli etmiş, Fransız yönetimi açık bir pozisyon belirlemiş, bir takım gizli planlar var. Renault işçisini tam da bunun üzerinden ezme yönünde bir oyun oynanıyor. Bu aşamada bizim yaptığımız bir açıklamamız var. Bu mesai eylemi artık hükmünü yitirmiştir, mesai eylemini artık bitirin. İkincisi bu süreci seçim endekli olmaktan çıkarın. Seçimi her halükarda yaparsınız, bunun için Renault yönetiminden icazet almanız gerekmiyor. Çünkü seçim endekli bir gerilim politikası, üretimi durdururuz anlayışı işçiyi bölecektir. Bu eylem başarısız olmaya mahkumdur. İşçi her ne kadar Türk Metal konusunda net bir tavra sahip olmakla beraber böyle bir eylem söz konusu olduğunda bir parçalanmanın söz konusu olacağı aşikardır. Ve Kent Meydanı eylemine hazırlık yapın. Buradaki anlayış bizim için neydi, Renault işçisini yalnızlıktan çıkarmak, ezilmesinin önüne geçmek ve ücret meselesini genel bir sınıf hareketinin olabilirse olur, olmazsa

olmaz yolunu açabilmektir. Renault'nun ateşini diğer fabrikalara taşımaktı.

Hareketin genelleşmesi için Tofaş işçisi arkadaşların da inisiyatifiyle 21 Şubat eylemini planlarken, bu konuda çağrılar yaparken; Türk Metal, Çelik İş ve Birleşik Metal, 21 Şubat eylemine karşı cephe aldılar. Türk Metal'in pozisyonu zaten net. Birleşik Metal bu eyleme engel olmak için ciddi bir çaba içerisinde oldu. Tofaş'taki sözcülere ulaşmaya çalıştı. Biz bu eyleme

katılmıyoruz, siz de katılmayın dediler. Bunu bizzat yapan Adnan Serdaroğlu. MESS ve işverenler MİB'e dişi biliyor, MİB ile aynı karede olmayın, sakın bu eyleme katılmayın biçiminde söylemleri var. Yine de Birleşik Metal'e rağmen Renault'da 21 Şubat için ciddi bir çalışmanın olduğunu belirtmek lazım. Çelik İş çok açıktan bu eylemin karşısında

yer almamakla beraber alttan alta onu zayıflatacak bir takım çabalar içerisinde oldu. Hadi bu daha subjektif bir şey ama zerre kadar katkı vermedi. Tümöyle işçi arkadaşlarımız bir gayretin içerisinde oldular. 21 Şubat eylemi Ankara'daki patlamayla beraber 6 Mart tarihine ertelenince bunlara da gün doğdu.

Fakat bunun ertelemesinin akabinde de sermaye için Renault'nun ezilmesi için bir fırsat oluştu. Hamle üstünlüğü diğerlerine geçti. Renault yalnız kaldı. Renault'nun hükümet ve MESS tarafından büyük bir saldırıya uğraması tam da bu dönemin sonrasında sözkonusu oldu. Bu

işçi düşmanı cephe kartlarını oyununu iyi hesap ederek, iyi zaman kollayarak, bizim yetersizliklerimizden, bizim içimizden gözükküp de bize karşı çalışanlardan bu yalpalamalarını da iyi kullanarak saldırısını gerçekleştirmiş oldu. Ne oldu, iş seçim meselesine kilitlendi, eylemsizlik süreci başlattık dediler. Eylemsizlik kararından bir gün sonra bu işçi düşmanı cephe Renault işçisinin üzerine çullandı. Çünkü moral üstünlük, hamle üstünlüğü

onlardaydı. 10 Renault işçisi işten atıldı. Süreç böylelikle gelişti.

Birleşik Metal üretim durdurmak olmaksızın bu 10 kişilik işten atmanın üstünü kapatmak niyetindeydi. Fakat şöyle bir gerçeklik vardı. O anda atılacak her türlü geri adım bu tür bir kıyımı doğuracaktı. Ama Renault işçisinin tabandan baskısı, MİB'in buradaki dik

duruşu sayesinde Renault işçisi arkadaşlarına sahip çıktı ve üretimi durdurdu. Bu aşamadan itibaren bizim gördüğümüz bir şey var. Bu döneme kadar Renault işçisini yıpratıcılar, yoranlar böylelikle bu süreç içerisinde bunun karşılığını almış oldular. Bu tabloyu kendileri yarattılar. Her şeye rağmen Renault işçisi çok dik bir duruş sergiledi. Boyun eğmedi, sonuna kadar direndi. Renault işçisi yalnızdı, kendi içinde bölünmeler vardı. Yılgın, kendi üyelerini harekete geçirmek istemeyen takatsiz bir sendikacılığı sırtında taşımak gibi bir yükü yüzyüze kaldı. Sonuçta Renault işçisi devlete karşı, polise

karşı onun hoyratça Renault işçisine yönelik saldırılarına karşı büyük bir direniş gösterdi. Bunu bir yenilgi olarak görmüyoruz. Mevcut koşullarda, eşitsiz bir mücadelede sınıf düşmanlarının her türlü olanağı zorbaca kullandıkları bir tabloda kaçınılmaz bir sonuçtu. Yine de kazanılabildi. Renault işçisi tüm bu yıpratıcı süreçten geçmeseydi ve daha hazırlıklı olsaydı, üretimi Ocak ayında durdurmuş olsaydı bu süreçten alınının ağıyla yine çıkabilirdi. Biz kaybetmiş gözüyle bakmıyoruz. Bu mücadele büyük bedellerle birlikte bir noktaya vardı. Renault işçisi bu mücadelesini bir şekilde sürdürüyor. Bugün bir dağınıklık sözkonusuysa da bunu sürdürüyor.

MİB bu mücadelenin hep içerisinde olduğu için MİB'i hedef aldılar. Renault işçisine yönelik gözaltılar çok dolaysız biçimde MİB'e yönelik de yapıldı. Amaç belliydi, Renault işçisini susturmak, bunun için onun mücadele isteğini, enerjisini, iradesini bir şekilde temsil eden MİB'i kırmaktı.

Şöyle bir durum analizi yapabiliriz: MESS, sermaye, devlet, sendikal ihanet şebekesi ve sendikal bürokrasi el birliğiyle kıdem farkı talebinin önüne geçmiş oldular. Fakat bu haliyle de sadece Türk Metal çetesi değil diğer işbirlikçi sendikacılığın da yerlerde süründüğü, Birleşik Metal ve Çelik İş'te temsil edilen sendikacılığın da aslında bir yük olduğu ortaya çıktı. Bu süreç, işçi sınıfı bir şeyler değiştirmek istiyorsa bunlardan kurtulmak, yeni bir mücadele iradesi, kültürü ve mücadele tarzını mutlaka ve mutlaka başarmak zorunda olduğunun ispatı olmuştur.

- Üretim durdurma eylemi sırasında dışarıda neler yaşandı? İşçiler ne ile kar-

Renault işçisi tüm bu yıpratıcı süreçten geçmeseydi süreçten alınının ağıyla çıkabilirdi. Biz kaybetmiş gözüyle bakmıyoruz. Bu mücadele büyük bedellerle birlikte bir noktaya vardı. Renault işçisi bu mücadelesini bir şekilde sürdürüyor.

Yasaklara rağmen Newroz ateşleri yakıldı

Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir yanında Newroz ateşleri yakılırken sermaye devletinin terörü de eksik olmadı. Bir çok kentte Newrozlara polis saldırdı, yüzlerce gözaltı yaşandı.

18 MART

Valilik yasağına rağmen Dersim'de binlerce kişinin katılımıyla Newroz kutlandı.

Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde, Muş'un Malazgirt ilçesinde, Urfa'nın Birecik ilçesinde, Mersin'in Akdeniz ilçesinde, Adana'nın Seyhan ilçesinde, İstanbul'daki Avcılar ve Okmeydanı'nda yapılmak istenen Newroz kutlamalarına polis saldırdı. Avcılar'da bir kişi hayatını kaybetti. Muş Alparslan Üniversitesi'nde Newroz'u kutlamak isteyen öğrencilere özel güvenlik saldırdı.

Diyarbakır Yenişehir ilçesine bağlı İplik Mahallesi ve Üçkuyular semtinde Newroz ateşi mahalle halkı tarafından yakıldı. Suruç ilçesindeki Newroz ateşi ilçe belediye binası önündeki Cumhuriyet Meydanı'nda yakıldı. Urfa Bozova'da HDP ilçe binası önünde bir araya gelen yüzlerce kişi Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü.

19 MART

Bursa'da Newroz için çağrı yapılan Arabayatağı'na kitlenin girmesi polis tarafından engellenince kitle açıklama yaparak ara sokaklarda yürüyüş yaptı. Devamında ise HDP ilçe binası önünde yapılmak istenen Newroz kutlamasına polis saldırdı.

Ağrı'nın Doğubayazıt (Bazîd) ilçesinde kaymakamlığın yasak kararına rağmen binlerce kişi Newroz kutlaması için belediye binası önünde toplandı. Direniş ezgileri eşliğinde halaya duran kitle Erdoğan'ı protesto eden sloganlar haykırdı. Selahattin Demirtaş'ın alandan ayrılmasının ardından polis kitleye saldırdı.

İzmir'in Karşıyaka ilçesinde ve Şırnak'ın Silopi ilçesinde düzenlenen Newroz kutlamasına polis saldırdı.

Van'da, Antakya'da, Ergani'de, Siirt'in Kurtalan ilçesinde, Diyarbakır Çınar'da, Antalya'da Newroz kutlaması yasaklamaya rağmen yapıldı.

Elazığ'ın Karakoçan ilçesinde yasağa rağmen yüzlerce kişi Karakoçan Meydanı'nda bir araya gelerek Newroz'u kutladı. Kutlamanın ardından polis 3 kişiyi gözaltına aldı.

Newroz, Rojava'nın Efrin ve Cizîr kantonlarında ise "Özgür Rojava ile Demokratik Federal Suriye'ye doğru" şiarıyla kutlandı.

Mersin'de Newroz kutlamasının tamamlanmasının ardından dağılan kitleye polis vahşice saldırdı.

20 MART

İzmir Valiliği'nin Gündoğdu Meydanı'nda yapılması planlanan Newroz'u yasaklaması üzerine HDP il binası önünde polis kuşatması altında Newroz kutlamaları yapıldı. Kutlamanın yapılacağı alana çıkan tüm yollar, polisler tarafından trafiğe kapatıldı.

Adana'da Newroz kutlaması için Karasu Kavşağı'nda toplanılmaya başlandı. Esnada halay çeken kitleye TOMA'lar ve gaz bombalarıyla saldırıldı. Yoğun şekilde süren saldırılara karşı kitle direnerek Newroz'un direniş ruhunu gösterdi. Yaşanan çatışmaların sonrasında HDP Gülbahçesi Temsilciliği'nde Newroz ateşi yakılarak, halaylar çekildi. Yapılan eyleme BDSP'liler de katılarak destek verdi.

İSTANBUL'DA NEWROZ BAHANESİYLE OHAL

Sabah saatlerinden itibaren Newroz'un kutlanacağı Bakırköy Halk Pazarı'na giden yollar trafiğe kapatılırken kolluk güçleri de bölgeyi ablukaya aldı. HDP İstanbul İl Örgütü tarafından HDP Bahçelievler ilçe binası önünde toplanılacağı çağrısı yapılırken buraya giden geçiş yerleri kapatıldı. Parti binasının sokağı da abluka altına alındı. Şirinevler metrobüs çıkışındaki her sokağı polis tutarak arama ve kimlik kontrolü yaptı, bir çok kişi gözaltına alındı. Kızıl Bayrak muhabiri Ersin Özdemir de yoklama kaçağı olduğu gerekçesiyle gözaltına alınarak öğleden sonra serbest bırakıldı.

NEWROZ ALANINA GİDİŞLERE POLİS ENGELİ

Sarıgazi'den Newroz'a gitmek için 3 otobüsle yola çıkan kitle alıkonularak GBT kontrolü yapıldı. Kitlenin tamamı serbest bırakılırken otobüslere el konuldu. Sarıgazi'de Merkez Mahallesi'nde buluşarak Newroz ateşi yakan kitleye polis saldırırken ara sokaklarda her yer Newroz alanına çevrildi. Gazi Mahallesi'nde toplanarak Newroz mitingine katılmak isteyen kitleye Şair Abay Lisesi önünde polis saldırdı. Şirinevler'deki ab-

lukanın benzeri Esenyurt'ta da hayata geçirildi. İncirli Köprüsü'nü tutan polis, küçük gruplar halinde toplanan kitleye plastik mermiyle saldırdı.

21 MART

Şırnak'ın Şenoba beldesi merkezinde bir araya gelenler Newroz ateşiyle halay çekerek sloganlar attı. Kitleye saldıran askerlere karşılık verilince çatışma çıktı.

Hakkari Yüksekova'ya (Gever) bağlı Şişemzinan (Serindere) Köyü'nde ateş yakılarak halaylar çekildi, sloganlar atıldı.

İğdır'da, Şekerpancarı Kantar Meydanı'nda düzenlenen Newroz kutlamalarında kitle halaylar çekti, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ bir konuşma yaptı.

Ağrı'nın Patnos ilçesinde ise asker ve polis ablukasına rağmen yüzlerce kişi, kent merkezindeki Newroz alanını doldurdu, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, kısa bir konuşma yaptı.

Muş'un Varto ilçesinde halk Newroz'u kutladı. Saygı duruşuyla başlayan kutlamada konuşan HDP Milletvekili Ahmet Yıldırım, Newroz yasaklarına dikkat çekerek, Kürt halkının yasaklar karşısında asla boyun eğmeyeceğini söyledi. Konuşmaların ardından Newroz ateşi yakıldı. Etkinlik, Kürtçe ezgiler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Bitlis'in Tatvan ilçesinde bir araya gelen binlerce kişi Newroz'u kutladı. İlçeye bağlı köylerden Newroz'a katılımlar askerler tarafından keyfi şekilde engellenirken, kent merkezinde ise alanı abluka altına alan polis noktalarında uzun kuyruklar oluştu. Kürtçe ezgiler eşliğinde halaylar çekildi. "Çerxa Şoreşe" marşı eşliğinde yapılan saygı duruşunun ardından konuşan HDP Bitlis Milletvekili Mizgin Irğat, polis ve asker ablukasını kınadı. DTK Eşbaşkanı Hatip Dicle de Kürt halkının statüsüz bırakılmayacağını söyledi.

Mardin'in Nusaybin ilçesindeki köylerde de Newroz ateşi yakılarak "Bijî berxwedana Nisêbînê" sloganlarıyla Nusaybin'deki direnişe destek verildi.

Maraş'ın Elbistan ve Pazarlık ilçelerinde yüzlerce kişinin katılımıyla Newroz ateşi yakıldı.

Denizli'deki Merkez Efendi ilçesinde düzenlenen Newroz'da kitle her yeri sarı, yeşil, kırmızı renklerle donattı. Özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenlerin anısına saygı duruşunda bulunulmasıyla başlayan programda HDP MYK Üyesi Beyza Üstün konuşma yaptı. Üstün, "Biz-

den çok korktular. Onun için Sur'da, Cizre'de, Nusaybin'de, Gever'de, Şırnak'ta öldürüyorlar" dedi. Üstün'ün konuşmasının ardından yakılan Newroz ateşi ile birlikte halk, yerel sanatçıların şarkılarıyla halaya durdu.

Muğla'da da Fuar Tesisleri'nde bir araya gelinerek Newroz ateşi yakıldı. Yapılan konuşmaların ardından Newroz ateşi yakıldı. Etkinlik, sahne alan sanatçıların söylediği şarkılarla sona erdi.

Çanakkale Valiliği tarafından Newroz'un Pazar günü kutlanmasının yasaklanması üzerine halk Newroz kutlamasını Esenler Mahallesi'nde düzenledi. Çok sayıda kişinin ulusal kıyafetlerle katıldığı kutlamada konuşan HDP Çanakkale İl Eşbaşkanı Şeyhmus Arslan, Newroz'un Kürdistan coğrafyasında zulme karşı direnenlerin armağanı olduğunu söyleyerek halkların Newroz bayramını kutladı. Konuşmaların ardından Newroz ateşi yakılarak ateş etrafında "Newroz pîroz be" sloganı ve direniş şarkıları eşliğinde halaylar çekildi.

Siirt'in Barış Mahallesi'nde bir araya gelen on binlerce kişi, direniş coşkusuyla Newroz kutlaması yaptı. Halaylar ve sloganlarla başlayan Newroz'da konuşan DBP Eş Genel Başkanı Kamuran Yüksek Kürt halkına yönelik devlet terörünü anlatarak, katledilenleri andı.

Newroz kutlamasının ardından dağılan kitleye polis TOMA ve gaz bombası ile saldırdı. Kitle saldırıya taşlarla karşılık verdi. Newroz alanına sarı-yeşil-kırmızı flamalar ve ulusal kıyafetlerle girmek isteyen 20 kişi de polis tarafından gözaltına alınarak karakola götürüldü.

Mardin Valiliği'nin kentteki tüm eylem ve etkinliklerin 1 ay boyunca yasaklandığını duyurmasına rağmen halk mahallelerde Newroz'u kutlamak istedi. Berçem Mahallesi'nde bir araya gelenler Newroz'un kutlanacağı Mehmet Sincar Parkı'na girmek isteyince polis saldırısıyla karşılaştı.

22 MART

Cizre Newroz'u'na katılmak için Diyarbakır'dan yola çıkan HDP ve DBP eşbaşkanlarının da aralarında olduğu heyetin İdil'e varmadan durdurulması üzerine halk DBP binası önünde toplanarak sloganlarla bekleyişe geçti. Ablukaya rağmen sloganlarla zırlı araçları aşarak şehir merkezine doğru yürüyüşe geçen kitleye polis saldırdı.

Amed'de on binler Newroz'u coşkuyla kutladı

Amed'de HDP, DBP, DTK, KJA ve DEM-GENÇ öncülüğünde "Özgür Önderlik, Özerk Kürdistan, Demokratik Türkiye" ve "Direnenek Kazanacağız" şiarıyla düzenlenen Newroz mitingi 21 Mart günü gerçekleştirildi.

"İMRALI YOLUNU AÇIN, MÜZAKERELERİ BAŞLATIN"

İmralı Heyeti Sözcüsü Sırrı Süreyya Önder Davutoğlu'na çağrı yaparak "İmralı yolunu sizinle mutabakat kaldığımız ne varsa oradan başlatalım bir hafta içinde ülkemizin çehresini değiştirelim" dedi.

DEMİRTAŞ: "ÇÖZÜM SÜRECİ" İÇİN SORUMLULUK ÜSTLENMEYE HAZIRIZ

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, "Amed Newrozundan çıkan bu sesi herkesin Ankara'nın iyi okuması lazım. Korkutmaya çalıştınız, teslim alma-

ya, sindirmeye çalıştınız olmadı. Daha fazla ısrar etmeyin. Son 3 Newroz'da halkı kucaklayan o duyguyu unutmadan kalıcı barış ve müzakere şartlarını hep birlikte oluşturalım" dedi.

Mitingde Sur'da çocukları katledilen ve aylardır çocuklarının cenazelerini alamayan aileler adına da bir mektup okundu.

DEM-GENÇ VE KJA ADINA KONUŞMALAR

Mitingde, DEM-GENÇ adına okunan mesajda direnişe vurgu yapılarak "Kürdistanı ve Önder Apo'yu özgürleştireceğiz" denildi.

KJA adına konuşan Sebahat Tuncel ise Demokratik Cumhuriyet'i kurarak Kürdistan halkını özgürleştireceklerini söyledi.

Eylemden Notlar:

- HDP ve BDP bayrakları dışında

alana sokulmak istenen tüm bayrak ve flamalara polis tarafından alan girişinde el konulurken alanda Öcalan bayrakları açıldı. PKK bayrakları ve Öcalan posterleri taşıyan bir grup genç polis tarafından gözaltına alındı.

- Polisin kurduğu arama noktalarından geçenler Tertip Komitesi tarafından görevlendirilen kontrol noktalarında yapılan üst aramasından da geçti. Polis ise küfürlerle mitinge gelenleri taciz etti.

- Siyasi tutsaklardan gelen mesajlar da okunurken, Kürt halkının direnişi selamlandı.

- Diyarbakır'da kutlanan Özgürlük Newroz'una her yıl olduğu gibi bu yıl da yerli ve yabancı çok sayıda isim katıldı. Kürdistan'dan sanayi ve ticaret odaları yöneticileri de Newroz'a katılırken Avrupa'dan çeşitli siyasi partiler de mitingde yer aldı. Kutlamaya Kürdistan'ın diğer parçalarından da TEV-DEM, YNK, Goran, KDP, İran-KDP temsilcileri de katıldı.

Kirli savaş devam ediyor

Sermaye devleti Kürt kentlerindeki katliam saldırılarına devam ediyor.

18 Mart günü yasağın sürdüğü Diyarbakır'ın Bağlar ilçesine tankların ardından iş makinaları getirildi. Kaynaratepe Mahallesi'nde abluka sürerken Koşuyolu Parkı'nda ise sokağa çıkma yasağı fiili olarak uygulanıyor. Yanık Köşk civarında ise zırhlı araçlar eşliğinde sokak aralarına giren iş makinaları evleri yıktı. İlçenin birçok noktasında evlerine dönmek için bekleyen Bağlar halkı ise asker ve polis engeline takılıyor. İlçede 7 gün süren sokağa çıkma yasağı 21 Mart'ta kaldırıldı.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde direniş mahallelerini ablukaya alan kolluk güçleri zırhlı araçlarla mahallelere yoğun şekilde saldırmaya devam ederken tepelere konuşlandırılan tanklardan yapılan top atışlarıyla da evler vuruluyor. Özellikle YPS ve YPS-JIN güçlerinin direniş sergilediği mahalleler yoğun top atışlarıyla vurulurken çatışmanın olmadığı 8 Mart Mahallesi'ndeki Işık Sitesi'ne de havan topu isabet ettiği, şans eseri can kaybı olmadığı belirtildi.

Şırnak'ta Çakırsöğüt Jandarma Tuğayı ile 23. Jandarma Sınır Tümeni'ndeki tanklarla kent merkezi aralıksız bombalanıyor. Cumhuriyet Mahallesi'ne ise çok sayıda iş makinası ve zırhlı kepecin girdiği ve mahallenin üst kısmında kalan evlerin yıkılmaya başlandığı belirtildi.

Hakkari'nin Yüksekova (Gewer) ilçesine helikopterlerle askeri sevkiyat yapılırken Eski Kışla Mahallesi'ne yönelik bombardıman saldırısının yoğunlaştığı, Apê Musa Kültür Parkı çevresindeki evlere yönelik top atışlarının sürdüğü belirtildi. 19 Mart günü ise ilçeden telefonla HDP Van Milletvekili Lezgin Botan'ı arayan bir kişi zehirli gaz kullanıldığı bilgisini verdi. Geçilen bilgiye göre Cumhuriyet (Zagroz), Eski Kışla, Dize ve Orman mahallelerine atılan sarı renkli bir gaz sonucu 40'a yakın kişi hayatını kaybetti. Bir görgü tanığı da devlet güçleriyle çatışan YPS'lilerin olduğu yerlere gaz atıldığını, sonrasında gaz maskeli özel hareket timlerinin 40'a yakın cenazeyi bir eve taşıdıklarını, cenazelerin "sanki erimiş ve donmuş" olduğunu aktardı. Olaya dair fotoğraf ve videoları 3G şebekesi çekmediği için iletemeyen görgü tanığına bir daha ulaşılamadı. 23 Mart günü ise ilçedeki ablukayı kırmak için Van ve Hakkari'den Yüksekova'ya yürüyenlere polis saldırdı.

Katliam timlerine takviye yapılacak

Kürdistan'da kirli savaş sürdüren sermaye devleti, katliam timlerine yeni takviyeler yapmayı, Jandarma Özel Harekat (JÖH) ve Polis Özel Harekat (PÖH) sayısını 40 bine çıkarmayı amaçlıyor.

Yürürlüğe giren 82 maddelik Terörle Mücadele Eylem Planı kapsamında önümüzdeki yıl sonuna kadar JÖH ve PÖH sayısı 40 bine çıkarılacak. JÖH taburlarının 12 bin 500 olan kişi sayısı, bu yıl içinde 13 bin 500'e, önümüzdeki yılın sonuna kadar en az 20 bine çıkarılacak. Sayıları 7

bin 800 olan PÖH timlerinin sayısı da 20 bine çıkarılacak.

Öte yandan, Türkiye'nin bir dizi kentinde de polis rejimi uygulamaları hız kazanacak. Kent merkezlerine, ilçelere özel eğitilmiş polislerin bulunacağı 280 karakol inşa edilecek. "Yüksek korunaklı" bu karakolların bir kısmı geçici, bir kısmı mobil, büyük bölümü ise kalıcı olacak.

TBMM Başkanlığı'na sunulan yasa tasarısında, "Polis Meslek Yüksek Okullarında 3 bin 528 ve Polis Meslek Eğitim

merkezlerinde 11 bin öğrenci olmak üzere toplam 14 bin 528 öğrencinin 2016 yılında mezun olacak olması, ayrıca 2016 yılı içerisinde 10 bin öğrenci alımının planlanması nedeniyle Emniyet Genel Müdürlüğü'ne ait mevcut polis memuru kadroları yetersiz kalacaktır. Bu nedenle tasarı ile Emniyet Genel Müdürlüğü'nün taşra teşkilatına 15 bin adet polis memuru unvanında kadronun ihdas edilmesi öngörülmektedir" denildi.

Avrupa Newroz'una coşku ve direniş kararlılığı hakimdi

Avrupa'daki 2016 Newroz'u, Türkiye'de olduğu gibi, bir yanda Kürt halkına yönelik toplu cezalandırma ve imha niteliğine bürünen kirli savaşın, diğer yanda buna karşı ölümüne bir direnişin ortaya konduğu koşullarda karşılandı. En dikkate değer yanı ise yaşanan tarifsiz zulme, Kürt emekçilerinin, özellikle de Kürt kadınları ve gençliğinin, tam bir gözü dönmüşlük örneği olan toplu katliamlara inat sergiledikleri direniş kararlılığıydı. Dolayısıyla çok rahat bir biçimde söylenebilir ki, Avrupa'daki Newroz kutlamalarına damgasını vuran olgu, Kürt halkının direniş kararlılığıydı.

Bilindiği gibi Newroz, Kürt halkı için her daim dünün ve günümüzün Dehak'larına, onların sömürü, akıl almaz bir zulüm, kan ve katliamlar sayesinde ayakta duran diktatörlüklerine karşı bir ulusal diriliş, direniş ve başkaldırı anlamı taşımış, bu niteliğiyle kutlanmıştır. Nitekim bu yıl da böyle oldu. Kürdistan'ın özellikle özyönetim direnişlerinin ilan edildiği Cizre, Sur, Silopi, Yüksekova, Nusaybin gibi kentlerinde sürmekte olan ve bilançosu her geçen gün daha da ağırlaşan kanlı savaşa karşı ortaya konan yiğitçe direnişin şahsında, Newroz, bu yıl özellikle bu niteliği ile kutlandı. Belli bir düzenlilikle sözü edilen bu kentlerdeki özyönetim direnişleri selamlandı.

Rojava ve Kuzey Suriye Federasyonu'nun ilanı, doğal olarak, Avrupa'daki Newroz kutlamalarında öne çıkan bir diğer gelişme oldu. Federasyon ilanı genelde bir heyecana yol açtı, coşkuyla selamlandı. Almanya/Hannover kentindeki kutlamalara katılıp, bir de konuşma yapan Rojava Eşbaşkanı Salih Müslim'in kürsüye çıktığı sırada bu heyecan daha belirgin biçimde görüldü, alanda güçlü bir yankı buldu.

ÇAĞDAŞ KAWA'YA BAĞLILIK

Türkiye, Kürdistan ve Avrupa'daki her Newroz kutlamasında unutulmayan bir diğer simge de, Kürt halkının kendi "Çağ-

daş Kawa"sı olarak gördüğü Mazlum Doğan'dı. Mazlum Doğan'ın anılması bu yılki kutlamada, hem de daha vurgulu biçimde yine tekrarlandı. Diyarbakır zindanında, en dayanılmaz koşullarda gerçekleştirdiği, Kürt özgürlük mücadelesinde bir kilometre taşı niteliği taşıyan direniş selamlandı. Bununla da kalmadı, bu kez ve bu vesileyle, Cizre direnişinin sembolü Mehmet Tunç'a, onun direnişin en kritik aşamasında ortaya koyduğu, direnişin ateşini daha da harlayan direniş de, üçüncü bir nokta olarak ve özel biçimde öne çıkartıldı. Günümüzün Mazlum Doğan'ı payesine layık ilan edildi.

Dile getirilen bu hususlar sadece alanlardaki Kürt emekçilerinin, fedakâr ve savaşçı Kürt kadın ve gençliğinin duygu ve düşünceleri değildi şüphesiz. Uydu aracılığıyla alanlardaki coşkulu kalabalıklara hitap eden Cemil Bayık tarafından da, aynen tekrarlandı. Cemil Bayık da Kürt halkının yiğit direnişini, zulme ve kitlesel katliamlara karşı kaçınmadığı fedakârlıkları dile getirdi ve selamladı. Yanı sıra Mazlum Doğan ve Mehmet Tunç'un özgürlük ve eşitlik mücadelesindeki em-

salsiz yerine çok kuvvetli vurgular yaptı. Bayık'ın konuşmasında akılda kalan bir diğer tema ise, Cizre ve özyönetim direnişinin olduğu kentlerin yeniden inşası için yaptığı destek ve dayanışma çağrısı oldu. Bu da alanda coşkuyla yol açtı.

DİKKATE DEĞER GÖZLEMLER VE ANLAMI

Özellikle Almanya'daki Newroz kutlaması sırasında gözlemlenen bir diğer şey de, Suriye'den ve Rojava kantonlarından gelen Kürtlerin katılımıydı. En çok onlar heyecanlıydı, en canlı ve coşkulu sloganları onlar attı. Bu mülteci kitlesi üzerinden Türk sermaye devleti ile kirli pazarlıklar yapan, deyim uyuysa Avrupa'nın başkenti Bürüksel'de, baştan sona kirli "mülteci pazarlığı" yürüten Alman devletine dönük protestolar, dikkati çeken önemli bir diğer husustu. Bir bütün olarak AB'nin, en çok da Alman sermaye devletinin kirli çıkarları uğruna belli bir süredir gömüldüğü "orman sessizliği"nin ve Türk sermaye devletine silah satarak Kürt halkına dönük kirli savaşı destekleyen tutumunun, "Alman devleti finanse

ediyor, Türkiye bombalıyor!" sloganıyla protesto edilmesi bunun somut bir ifadesi oldu.

Özellikle Kobanê direnişinden bu yana, başta Alman Sol Partisi Die Linke olmak üzere, MLPD ve DKP gibi partiler de yoğun biçimde Kürt sorununa ve direnişine yakın ilgi göstermektedirler. Kürt sorunu, çözümü ve direnişi Die Linke, ama en çok MLPD'nin gündeminde, bir eksen kaymasına varan düzeyde çok özel bir yer işgal etmektedir. Bu durum, bu partilerin günlük çalışmalarında, Kürt halkının direnişini selamlama ve sermaye devletinin katliamlarını protesto eylemlerinde yansımaktadır.

Avrupa'daki Newroz kutlamalarında, yakın günlerde ilan edilen Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin kuruluş haberi de kimi konuşmalarda dile getirildi, öne çıkartılmaya çalışıldı. Hatta bu özel bir çaba ile yapıldı. Bir ajitasyon vesilesi olarak değerlendirilmeye çalışıldı. Ne var ki konu, beklenildiği düzeyde bir heyecana yol açmadı, tepkiler cılızı. Açıkçası, Kürdistan'daki katliamların, direnişlerin, Rojava'daki Federasyon ilanı gibi gelişmelerin gölgesinde kaldı.

"BİRLEŞİK DİRENİŞ VE BİRLEŞİK DEVRİM"

Buna karşın, bu durum, bu yıl Avrupa'daki Newroz kutlamalarında Kürt halkının Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri ile bölgenin diğer kardeş halklarının kader birliğinin ifadesi olan birleşik direniş ve devrim ihtiyacının, günümüzde çok daha yakıcı bir ihtiyaç haline geldiği gerçeğini karartmamaktadır. Kürt kitlesi bugün bu yönlü çabalara daha da açıktır, başarılmasını daha çok arzulamaktadır. Bunun kendisi, komünistlere çok özel bir görev ve sorumluluk yüklemektedir. Açık bir söyleyişle, Kürt halkının en çok ihtiyaç duyduğu devrimci bir sınıf hareketini yaratma görevi her zamankinden daha fazla aciliyet kazanmıştır. Bu yılki Newroz'un sınıf devrimcilerine asıl mesajı budur.

Mart katliamları Paris'te lanetlendi

Mart ayında gerçekleştirilen Kızılder, Beyazıt, Gazi ve Halepçe katliamları 18 Mart günü Paris'te yapılan eylemde lanetlendi, katledilenler anıldı.

Eylemde saygı duruşunun ardından Fransızca ve Türkçe olarak ortak metin okundu. Türk sermaye devletinin kat-

liamlar üzerine kurulduğu belirtilerek; bugün de AKP eliyle katliam geleneğinin sürdürüğü ifade edildi.

ACTIT, ADHK-PARİS, Alinteri, ATİK, CDK-F ve Odak'ın çağrısıyla gerçekleştirilen eyleme BİR-KAR "Yaşasın Enternasyonal dayanışma!", "Yaşasın halkların

kardeşliği!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" şiarlı dövizlerle katıldı.

"Sömürüye, ulusal köleliğe, baskıya ve zulme karşı, Kürt, Türk ve bölge halklarının birleşik direnişini büyütmeyle!" şiarlı TKİP -Yurtdışı Örgütü imzalı bildiri-ler de eylemde dağıtıldı.

Rojava'da kırılğan federasyon ilanı

Üçüncü Cenevre görüşmeleri devam ederken, PYD önderliğindeki güçler Rojava'da federasyon ilan ettiler. Cenevre'ye resmi düzeyde davet edilmeyen bu güçler, attıkları adımla denklem dışı bırakılmayacaklarını hatırlattılar. PYD'nin Cenevre'de temsil edilmesini engelleyen Türkiye-Suudi Arabistan ikilisinin ırkçı-gerici hamlesi, federasyon ilanı ile boşa düşürülmüş görünüyor. Özerk yönetim ilanında ısrar kolay olmasa da, bu adımdan sonra Suriye'de PYD'siz bir çözümün mümkün olmayacağı, farklı çevreler tarafından dile getirilmeye başlandı.

DESTEK BULAMAYAN BİR HAMLE

Federasyon ilanına dair yapılan açıklamalar, bu hamleye açıkça destek veren bir tarafın olmadığını gösterdi. Türk devleti başta olmak üzere ABD, İran, Suriye yönetimi, farklı kanatlarıyla Suriye muhalefeti federasyona karşı olduklarını ilan ettiler. Net bir açıklama yapmaktan kaçınan Rusya ise, yönetim şeklini Suriye halkının kararlaştırması gerektiğini savunuyor.

PYD ile yakın ilişkileri bulunan demokratik Suriye muhalefeti, Kürt halkının meşru haklarını destekliyor, ancak federasyon ilanını zamanlama ve yöntem açısından isabetli bulmuyor. Bu güçler, ülkenin geleceğini belirleyecek bir süreç devam ederken atılan adımın gözden geçirilmesi için çağrıda bulundu.

DEMOGRAFİK YAPI TARTIŞMALARI

Federasyon ilan eden güçlerin PYD'den ibaret olmadığı; Arap, Ezidi ve Rojava'da yaşayan diğer kesimlerin de

bu adımı desteklediği belirtildi. Bu kısmen doğru olsa da, PYD dışındaki bazı Kürt partileri federasyon ilanını desteklemedi. Asıl ciddi itiraz ise, bölgede azımsanmayacak bir nüfusu temsil eden Arap aşiretlerinden geldi.

Bölgedeki aşiretler adına yapılan açıklamada, federasyon ilanının onaylanmadığı, Arap aşiretlerinin Suriye halkının ayrılmaz bir parçası olduğu vurgulandı. Rojava'da birkaç kent dışında nüfus yapısının homojen olmaması, bazı kentlerde Kürt nüfusun azınlık olması, Halep, Şam başta olmak üzere bölge dışındaki kentlerde de azımsanmayacak oranda Kürt nüfusun bulunması gibi faktörlerden dolayı, farklı taraflar Suriye'de verili koşulların federasyona uygun olmadığını savunuyor.

"KÜRT HALKININ DEMOKRATİK TALEPLERİ MEŞRUDUR"

Kürt halkının baskıya maruz kaldığını, demokratik hakları için mücadele ettiğini, IŞİD başta olmak üzere dinci çetelere karşı kararlı bir savaş yürüttüğünü hem Suriye yönetimi hem demokratik muhalefet kabul ediyor. Sadece Türkiye-Suudi Arabistan güdümündeki gerici muhalefet, PYD şahsında Kürt halkının demokratik taleplerine karşı çıkıyor.

Geleceğin Suriye'sinin eski Suriye olmayacağı, yönetim dahil farklı güçler tarafından dile getiriliyor. Bu süreçte Kürt halkının demokratik taleplerinin göz ardı edilemeyeceği, bu taleplerin meşru/haklı olduğu genel bir kabul görüyor. Bunu hem yönetimin hem muhalefetin temsilcileri dile getiriyor. Taleplerin haklı/meş-

ru kabul edilmesi bir lütuf değil elbet. Tersine, Kürt halkının hem geçmişte hem halen cihatçı çetelere karşı yürüttüğü kararlı savaşın kazanımlarıdır.

ÇIKIŞ YOLU DAYANIŞMA VE BİRLEŞİK MÜCADELEDİR

Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı meşrudur. Her onurlu halk baskı ve ayrımcılığa karşı eşitlik ve özgürlük uğruna mücadele eder. Kürt halkı bu mücadeleyi ağır bedeller pahasına yürüten halklardan biridir. Bu böyle olmakla birlikte, Rojava'da verili koşullarda federasyon ilanının ciddi riskler içerdiği de bir gerçek. Özellikle Kürt halkı ile bölgede yaşayan diğer halklar arasında olası çatışmalara yol açma riski olduğu ifade ediliyor.

Kürt hareketinin bu risklerin farkında olmaması mümkün değil elbet. Dolayısıyla bu hamlenin hem Kürt halkına vahşice saldıran Türk devletine basınç uygulamak, hem Suriye'deki kazanımları pekiştirmek için atıldığına dair izlenimler var. Görünen o ki, Kürt hareketi de bu taktik hamlede ısrarlı olmayacaktır.

Bir yerde uyuşan çıkarların başka yerde çatıştığı, ittifakların kırılğan olduğu, hegemonya çatışmasının sorunları daha da karmaşıklaştırdığı, bölgedeki gerici güç odaklarının belli çıkarlar için parçalanma ve çatışmayı körüklediği bu kaotik ortamda, halklar için tek gerçek çıkış yolu kardeşlik temelinde dayanışma ve emperyalistlerle işbirlikçilerine karşı birleşik mücadeledir.

Görüşmelerde "ilerleme kaydedilmedi"

Suriye'deki emperyalist savaşta son dönemde, kısmi "ateşkes" ve tarafların "siyasi geçiş" diye öne sürdükleri süreç Cenevre'de tıkanmış gözüküyor. Bu tıkanma hiç kuşkusuz tarafların tutumlarından ve bölgedeki diğer çatışma etkenlerinden bağımsız değil.

Suriye devletinin BM temsilcisi Beşar el-Caferi, Staffan de Mistura ile görüştüğünden sonra yaptığı açıklamada, görüşmelere dair "ilerleme kaydedilmedi" ifadelerini kullandı. Caferi, "ılımlı muhalefet" diye tabir edilen gerici çetelerin oluşturduğu heyete sundukları önerilere bir yanıt alamadıklarını, bir haftanın boşa geçtiğini söyledi.

Suriye'deki geçiş sürecinde mesele "Esad" noktasında kilitleniyor gibi gösterilmeye çalışılırken, esasta ise bu bölgedeki hegemonya mücadelesinin farklı etkenlerine bağlı olarak Suriye süreci de tıkanmış bulunuyor.

ABD ve Rusya bölgede hegemonya mücadelesini sürdürürken "Suriye'de siyasi geçiş" ve "ateşkes" perdesi arkasına sığınarak müttefikleriyle birlikte yeni adımların hazırlığını yapıyor. Geçtiğimiz günlerde sınırlı sayıda da olsa askeri güçlerini bölgeden çeken Rusya, ABD'ye karşı kurduğu üstünlüğü bir kez daha gözler önüne serdi. "Siyasi geçiş süreci" ve "ateşkes" için de "elinden geleni yapıyor" görüntüsü vermiş oldu. Ardından ise "ateşkes ihlali" ya da saldırı olursa yanıt vereceklerini açıkladılar.

Diğer yandan Rusya'yı suçlayarak kendilerine saldırı zemini açmaya çalışan ABD ve müttefikleri ise bölgede yeni saldırı hazırlıklarını sürdürüyor. Akdeniz'e NATO donanmalarını gönderen bu güçler, geçtiğimiz günlerde de Suudi Arabistan'da askeri tatbikat gerçekleştirmişti. İlerleyen günlerde ABD Dışişleri Bakanı Yardımcısı'nın Türkiye'ye gelmesi beklenirken ABD sözcülerinin Suudi Arabistan'a ziyaret gerçekleştireceği de kaydedildi. Nisan ayında ise Obama'nın ziyaret gerçekleştirmesi bekleniyor.

88 yıl aradan sonra ABD Başkanı Küba'da...

Obama Küba'da "değişim" peşinde

54 yıldır devam eden ekonomik yaptırımlarla kuşatmanın Küba'yı 1 trilyon dolarlık zarara uğrattığı tahmin ediliyor. Mali zarar, bu küçük ülke için muazzam bir rakamdır. Buna karşın Kübalı işçi ve emekçilerin devrimin değerlerine sınıksız sarılmaları, emperyalist komploların hedefe ulaşmasını engellemiştir.

Barack Obama, 88 yıl aradan sonra Küba'yı ziyaret eden görev başındaki ilk ABD Devlet Başkanı oldu. Görünen o ki, başkanlık döneminin sonlarına yaklaşan Obama, adının belli olaylarla anılmasını istiyor. Bu olayların en belirginini Küba ziyareti. Yanı sıra nükleer programla ilgili İran'la anlaşma, Suriye savaşının sona erdirilmesi için Rusya ile işbirliği yapması, Obama politikasının dikkat çeken diğer adımlarıdır.

ABD'de bazı çevrelerin itirazlarına rağmen bu adımların atılması, elbette Obama'nın salt öznel tercihleriyle izah edilemez. Bu adımların atılmasında belirleyici olan, emperyalist ABD rejiminin yönelimleriyle büyük tekellerin en azından bir kısmının çıkarlarıdır.

Başkent Havana'ya ulaşan Obama'yı Küba Devlet Başkanı Raul Castro değil, Dışişleri Bakanı Bruno Rodriguez karşıladı. İki günlük ziyaretin ardından Obama'yı havaalanında uğurlayan ise, Raul Castro oldu. Eşi ve kızlarıyla birlikte Küba'yı ziyaret eden Obama, Küba'dan ayrılırken Raul Castro ile "samimi pozlar" verdi. Ancak Obama, Küba Devrimi'nin lideri Fidel Castro ile görüşmedi.

Obama ziyareti öncesinde Havana'da duvarlara asılan afiş dikkat çekti. Raul Castro-Barack Obama ikilisinin resimlerinin bulunduğu afişte, "Küba'ya hoş geldiniz" ibaresi yer aldı.

Havana'daki Devrim Sarayı'nda görüşen iki lider, ABD-Küba ilişkilerinin geliştirilmesinin önemine vurgu yaptılar. Buna karşın beklentilerinin farklı olduğu da gözden kaçmadı.

Görüşmede, 2014 yılı sonlarında başlatılan "iki ülke ilişkilerinin normalleştirilmesi" sürecinin geliştirilmesini ele alan liderler, görüşme sonrasında yaptıkları açıklamalarda beklentilerini dile getirdiler.

"Küba'ya değişim gelecek ve sanıyorum Castro bunu anlıyor" ifadelerini kullanan Obama, Küba'ya uygulanan yaptırımların kaldırılması için, iki ülkenin insan haklarıyla ilgili görüş ayrılıklarının ortadan kaldırılması gerektiğini söyledi. Küba'nın bu yönde adım atmadan ABD Kongre'sinin yaptırımları kaldırmasının zor olacağını iddia eden Obama, bu ifadeleriyle, esas hedeflerinin Küba'yı kapitalist emperyalist sisteme entegre etmek olduğunu ilan etmiş oldu.

Obama'yla görüşmesinin ardından açıklama yapan Raul Castro ise, ABD'nin Küba'ya uyguladığı ekonomik yaptırımlar ve ablukanın kaldırılması için gerekli adımları atmadığını belirtti. Görünen o ki, tarafların birbirinden beklentileri henüz gerçekleşmiş değil.

54 yıldır devam eden ekonomik yaptırımlarla kuşatmanın Küba'yı 1 trilyon dolarlık zarara uğrattığı tahmin ediliyor. Mali zarar, bu küçük ülke için muazzam bir rakamdır. Buna karşın Kübalı işçi ve emekçilerin devrimin değerlerine sınıksız sarılmaları, emperyalist komplo ve saldırı planlarının hedefe ulaşmasını engellemiştir.

Ekonomik ambargo ve kuşatmanın Küba'yı zor durumda bıraktığı bir gerçek. Ancak ABD emperyalizmi ile ilişkilerin normalleştirilmesinin Kübalı işçi ve emekçilerin lehine sonuçlar yaratması mümkün değil. Emperyalistlerle ilişkilerin geliştirilmesi, zenginleşecek olan bir azınlığın işine yarasa da emekçilerin sorunlarına yenilerini eklemekten başka bir sonuç yaratması beklenmiyor.

AB-Türkiye kirli pazarlıkta "mutabık"

AB ülkeleri ile sermaye devletinin dümenindeki gerici iktidarın mülteciler üzerinden sürdürdüğü kirli pazarlıkta anlaşma sağlandığı belirtildi. Ancak Almanya Başbakanı Angela Merkel AB'nin koşulları olduğunu hatırlattı.

Brüksel'de 18 Mart günü AB ve Türkiye arasında yapılan görüşmede mültecilerin iadesine ilişkin mutabakata varıldığı belirtildi. Kirli pazarlık üzerinden sağlanan mutabakat 20 Mart itibarıyla yürürlüğe girdi.

Bu kirli pazarlığın neticesinde Türkiye 20 Mart'tan itibaren Türkiye'den Yunanistan'a geçiş yapan mültecilerin iadesini kabul etmeye başladı. İlk geri dönüşler ise 4 Nisan'da başlayacak.

AB ile Türkiye arasında mutabakat sağlanan maddeler ise şu şekilde:

- Türkiye'nin üyelik müzakerelerinde 33 Nolu "Mali ve Bütçesel Hükmeler" başlığı 30 Haziran'a kadar açılacak.

- Vize serbestisi için kriterler Nisan sonuna kadar tamamlanacak.

- Türkiye sığınmacıları 4 Nisan'dan itibaren geri almaya başlayacak.

- Türkiye'nin projelerine bir hafta içinde finansman sağlanacak.

AB ülkeleri sorumlusu oldukları mültecileri kendi ülkelerinin dışında tutmak için çabalarken gerici iktidar ise bu durumu fırsata çevirmeye çalışıyor. Geçtiğimiz ay yine Brüksel'de yapılan kirli pazarlıklarda mültecilerin Türkiye'de kalmasını sağlamak için AB ülkeleri sermaye devletine 3 milyar avro fon verilmesini onaylamıştı.

Ancak aradan geçen süreçte bu rüşvet verilmeyince Erdoğan "Kusura bakmayın alınımızda enayi yazmıyor. Edirne'den insanları otobüslere bindirdik geri çevirdik. Bu 1 olur 2 olur. Kapıları açarız hadi hayırlı yolculuklar deriz" şeklinde tehdit savurmuştu.

Davutoğlu da Brüksel'deki AB zirvesinde "Kayseri pazarlığı" yaptıklarını ve 3 milyar avro yerine 2018'e kadar 6 milyar avro alacaklarını söylemişti.

MERKEL'DEN AÇIKLAMA

Angela Merkel ise yaptığı açıklamada Türkiye'nin AB üyeliğinin, AB'nin öne sürdüğü 72 maddeye bağlı olduğunu ifade etti. Ayrıca mülteciler için ilk olarak verilecek 3 milyar avro rüşvet "olumlu sonuç verirse" AB liderlerinin bu konuyu değerlendireceğini ifade etti.

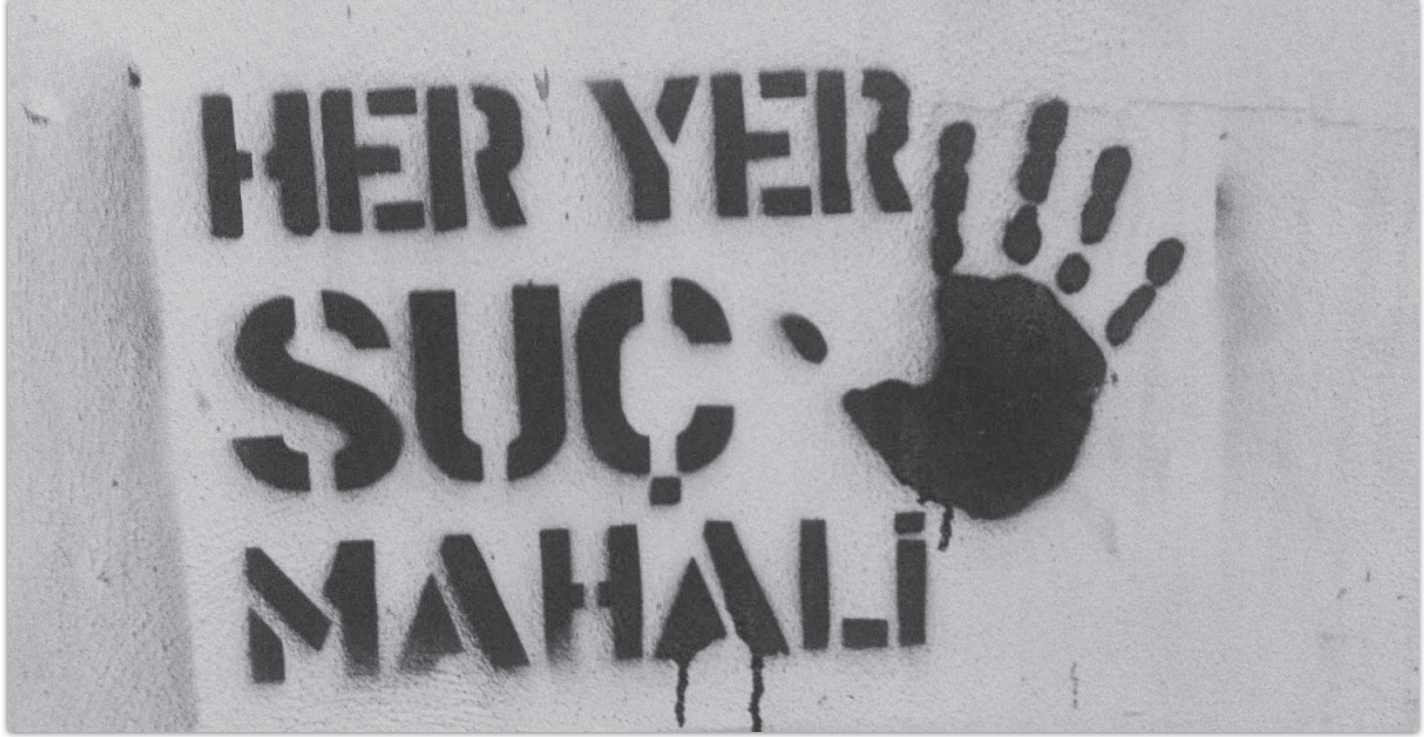
Dinci-gericiliğin tecavüzü aklama çabaları

Geçtiğimiz günlerde Karaman'daki bir Ensar Vakfı hocasının onlarca çocuğa tecavüz etmesinin gündeme oturmasıyla birlikte, düzen cephesinden tecavüzü ve tecavüzcüyü aklama çabaları da yoğunlaştı. Ardı ardına yapılan açıklamalarla gerici yuvası Ensar Vakfı'na sahip çıktı. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu, tecavüze "bir kere rastlanmış olması hizmetleri ile ön plana çıkmış bir kurumumuzu karalamak için gerekçe olamaz" dedi. Devamındaysa "Ensar Vakfı'nı da tanıyoruz, hizmetlerini de takdir ediyoruz" diyerek Ensar Vakfı'nı "yedirtmedi". AKP Muğla Milletvekili Nihat Öztürk de yaptığı basın açıklamasıyla Ensar Vakfı'nda yıllardır çalışan bir öğretmenin onlarca çocuğa tecavüz etmesini sanki normal karşılamasına Ensar Vakfı'na gösterilen tepkiyi "hazımsızlık" olarak tarifledi. "Biz inadına Ensar Vakfı'na destek olmaya devam edeceğiz" dedi. Yine meclisteki AKP'li milletvekilleri "Çocuk istismarını Engelleme Komisyonu" kurulmasını, verdikleri hayır oylarıyla geciktirdiler.

TECAVÜZCÜLERİ KOLLAYANLARI BİR HEVESLE SAVUNMA ÖRNEĞİ

Son olarak Yeni Şafak yazarı Özlem Albayrak yazdığı yazıda gerici kustu. Ensar Vakfı'nı savunmanın yanı sıra, tecavüzlere karşı çıkan insanların, düzenin o kendine has mide bulandıran diliyle ne "Geziciliğini" bıraktı, ne "darbeciliğini". Yazısında sermaye düzeninin temsilcileri gibi toplumu "dindar-laik" sahte ikileminde kutuplaştırmayı da ihmal etmedi. Yazının başlığı dahi Albayrak'ın niyetini ele vermeye yetiyor: "Bir dindar dövme sopası olarak pedofili"

Özlem Albayrak'ın yazısı da Ensar Vakfı'na arka çıkan tüm gericilerin dili gibi gerçekleşen tecavüzü usulen "kınayarak" başlıyor. Albayrak buna ek olarak pedofilin, yani çocuk istismarcılığının dünyanın belki de en ağır suçu olduğunu da belirtiyor. Çocuk istismarının "tarihsel arka planını" kendince sunduktan sonra Albayrak, "sadede" gelerek "Dolayısıyla, pedofili AK Parti'yle, Ensar Vakfı'yla ya da

dindarlarla yaşıt ya da sadece Türkiye'de rastlanan bir suç değil; ama bazıları öyleymiş gibi yapıyorlar. Hatta neredeyse pedofiliyi hükümet devirmek, Cumhurbaşkanı karalamak için bir araca dönüştürdüler" diyor. Sonra da "baştan alalım olay şöyle oldu" diyerek yine kendince olayın gelişimini anlatıyor. "Çocukların afişe olmasının engellenmesi için" dava dosyasında gizlilik olduğunu iddia ediyor. Devamında "Bir vakıfta işlenmiş yüz kızartıcı ve bireysel bir suçtan Cumhurbaşkanı'na ve hükümete ışınlanabiliyorsunuz" diyerek gerçekleri örtbas etmek için elinden geleni yapıyor.

Tartışmayı yalnızca son olaya sıkıştırıp "bireysel bir suç" tanımlamasını kullanan "yazar", bu gibi kurumlarda yaşanan, hatta bizzat Ensar Vakfı'nda yönetici görevlerde bulunan "eğitimci"lerin işlediği çocuk istismarı suçlarını gizliyor. Son tecavüz olayında sanki onlarca çocuğa yönelik saldırıda bulunulmamış gibi, bunun da üzerini örtmek için "bireysel" bir mesele olduğunu iddia ediyor. Bu arada yazının başında "dünyanın en ağır suçu" dediği suç ise "yüz kızartıcı suç" haline geliyor. Bu sayede "yazar", tecavüzcülere, kadın katillerine "iyi hal indirimi"

veren bir mahkeme yaklaşımı sergiliyor. Ya da polise şikayette bulunan tecavüz mağduruna "şu formu doldur bakalım" diye ilgisizce yaklaşan bir polis edasıyla işlenen suçü meşrulaştırmaya çalışıyor.

Bu gerici yaklaşımların aynılaşması tesadüf mü, bunlar bireysel yaklaşımlar mı? Bu düzen kurumları bireysel mi hareket ediyor? Hiç de değil... Bu gerici "yazar" da tam da bu yaklaşımıyla düzenin nasıl da gerici yaydığı yeni bir örneği oluyor. Bir de ek olarak, Ensar Vakfı'nın içinde olduğu onlarca tarikatın, cemaatin, vakfın vb. sermaye devleti tarafından beslendiğini, bu gerici yuvalarının sermaye devletiyle bin bir bağı olduğunu es geçiyor, bir kez daha işini yaparak gerçekleri çarpıtıyor. Savaş ve saldırganlığa bütçe ayrılırken öğrenci yurtlarını "unutan" sermaye devletinin böylece yönlendirdiği "ücretsiz" cemaat yurtlarında, dersanelerde, Ensar Vakfı gibi kurumlarda çocukları ve gençliği kendi gerici fikirleri ve politikalarıyla zehirlediğine değinmiyor. Tüm bunların yanında Ensar Vakfı'nın kurucuları arasında Kadir Topbaş ve AKP'li İstanbul İl Genel Meclis üyesi yapmış İsmail Cenk Dilberoğlu'nun olması, İstanbul Büyükşehir

Belediyesi'nin Ensar Vakfı'ndan "davetli ihale" ile yıllarca kitap satın alması bu ilişkinin somut örnekleri. Bu bağın son örnekleri işte bu vakfa sahip çıkma yarışına girenlerin açıklamaları.

ENSAR VAKFI'NI DA, TECAVÜZCÜYÜ DE BESLEYEN KAPİTALİZMDİR

Elbette ki Özlem Albayrak gibilerinin Ensar Vakfı'na sahip çıkması anlaşılır bir durum. Zira Ensar Vakfı gibi gerici kurumlarla düzen kendi ihtiyaçlarına uygun insanlar yetiştiriyor. Yaşamın her alanına dağılmış olan böylesi gerici kurumlar işte bugün İŞİD çetelerine eleman kazandırıyor. Aldığı ücretle geçinemeyen, fazla mesailere kalan, iş güvencesi olmayan milyonlarca emekçinin "şükretmesini" sağlayan tam da böylesi kurumların yaydığı gericiliktir. Bu şükretme sayesinde saltanatlar kaçak saraylarda, köşklere sürülüyor. Bugün düzen yargısı onlarca davada tecavüzcüleri "haksız tahrik indirimi" gibi gerekçelerle aklarken, düzen medyası ve sözcüleri hep bir ağızdan "orada ne işi vardı" derken, tecavüzcüleri yaratan düzenle tecavüz olayları arasındaki bağı kurmak için hiç de "ışınlanmak" gerekmiyor.

Din derslerinde ayrımcılık öğretiliyor: "Alevilik günahtır"

Sermaye devletinin okullarında gerici, ayrımcılık ve mezhepçilik aşılmasına devam ediliyor. Son olarak Ordu Fatsa'daki Sakarya Ortaokulu'nda din dersi öğretmeni E.C. "Alevilik günahtır" dedi.

Okul yönetimine şikayet edildiğini öğrenen gerici öğretmen E.C, sınıfa giderek "Bu sınıfta kimler Alevi?" diye sordu. Bir öğrencinin "Ben Aleviyim" cevabı vermesi üzerine E.C.'nin, "Bu sınıfta konu-

şulanları ailenizle mi paylaşıyorsunuz?" taciziyle karşılaştı. Öğrencinin de "Evet, ben her şeyi ailemle paylaşıyorum" demesi üzerine öğretmen, "Siz kelime-i şahadet getiriyor musunuz?" diye sordu.

Fatsa İlçe Milli Eğitim Müdürü Ekrem Cinoğlu ise, şikayetlerin kendilerine iletildiğini doğrularak soruşturma başlatılması için İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yazı yazdıklarını söyledi. Cinoğlu söz konusu öğretmenin kendilerine verdiği ifadede böyle bir şey söylemediğini iddia ettiğini de belirtti.

Devrimci Gençlik Birliği II. Genel Kurulu gerçekleştirildi

Devrimci Gençlik Birliği II. Genel Kurulu, 19 Mart günü İzmir'de MMO Tepe-kule Kongre Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Açılış konuşması ve saygı duruşunun ardından divan oluşturularak sunumlara geçildi.

İlk sunumda, son dönemde tırmanan emperyalist savaş ve saldırganlığa değeri- nildi.

“DÜNYA YENİ DEVRİMLERE GEBE”

Siyasal gelişmeler başlıklı sunumda, emperyalist sistemin çelişkilerinin derinleştiği söylenerek güncel planda yaşanan savaş ve saldırganlığın gerisinde; kriz ve bunalımlar içerisinde debelenen kapitalist sistemin yer aldığı vurgulandı. Sunumda Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla birlikte yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girildiği vurgulanarak geleceğin yeni devrimlere gebe olduğunu altı çizildi.

“GERÇEK ÇÖZÜM DEVRİMEDİR”

İkinci olarak Kürt sorununu ele alan sunumda Kürt sorununun toplumsal temelini, tarihsel arka planına ve güncel gelişmelere değinildi. Kürt sorununun kalıcı çözümünün devrimde olduğunun altı çizildi, müzakere masaları ve emperyalizmin Kürt halkına bir kazanım getiremeyeceği vurgulandı. Gençlik olarak halkların eşitliği ve özgürlüğü temelinde anti emperyalist mücadelenin yükseltilmesiyle Kürt halkına destek olunabileceği belirtildi.

SERBEST KÜRSÜDE KÜRT SORUNU, SAVAŞ VE SALDIRGANLIK ELE ALINDI

Genel kurul serbest kürsü konuşmalarıyla devam etti. Serbest kürsüde sözü ilk olarak yakın zaman önce Kürdistan'dan gelen bir genç olarak Kürdistan'da yaşanan gelişmeleri anlattı. Genç, DGB ile tanıştıktan sonra Kürt sorunu dahil olmak üzere yaşanan tüm sorunların gerçek anlamda devrimle çözülebileceğini gördüğünü ifade etti. Bu nedenle DGB'nin Kürdistan gençliğine de ulaşması gerektiğini belirtti.

Genel kurula Ankara'dan katılan bir genç, ODTÜ işçilerinin ve öğrencilerinin selamlarını ilettili. Sermaye devletinin ODTÜ ve üniversitelere yönelik gerici müdahalelerinin arka planını anlattı.

Ardından söz alan bir DGB'li Türkiye'nin dış politika çizgisine değindi. Emperyalizmin hedefleri doğrultusunda girilen savaş ve saldırganlık macerasının iç politik atmosferde faşist baskı ve sal-

dırganlığı da tırmandırdığını vurguladı.

“DÜZENE KARŞI DEVRİM MÜCADELESİNİ BÜYÜTMEK...”

Siyasal gelişmeler sunumları ve serbest kürsü bölümünün ardından divan adına genel kurulun ardından DGB'yi bekleyen sorumluluklar özetlendi. Divan ilk bölümü anti emperyalist mücadele ve enternasyonalizme vurgu yaparak kapattı.

Yine Kürt halkını hedef alan kirli savaş karşısında yeni dönemde Kürt halkıyla eylemli dayanışma içerisinde olunacağı, DGB'nin bulunduğu tüm alanlara Kürt halkının taleplerini ve mücadelesini taşıyacağı ifade edildi.

Kısa bir aradan sonra eğitim alanında yaşanan sorunları konu alan bir sunum yapıldı. Sonrasında konuya ilişkin tartışmalar gerçekleştirildi.

Genel kurulun ikinci bölümü Yol Sahnesi'nin tiyatro gösterimi ile başladı. Gösterimin ardından Mersin Üniversitesi'nde tutuklanan DGB'li Ezgin Boyraz, Sincan ve Şakran Hapishaneleri'nden TKİP dava tutsakları ve Yeni Demokrat Gençlik tarafından gönderilen mesajlar okundu. Mesajların okunmasının ardından divan tarafından gençlik hareketine ilişkin sunum yapıldı ve DGB'nin faaliyetlerinin anlatıldığı bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

“GELECEĞİ ÖRGÜTLEYELİM, DEVRİMİ ÖRGÜTLEYELİM”

Bu bölümde ilk olarak DGB'nin kuruluş sürecinden bu yana yürüttüğü faaliyetleri ele alan bir sunum yapılarak faaliyetlerin değerlendirilmesinin önemine vurgu yapıldı. İkinci olarak kitle çalışması ve çalışma tarzı gündemini ele alan sunumda DGB faaliyetinin karşılaştığı zorlanma noktalarına değinilerek bu

zorlanmaları aşmanın yöntemleri üzerinde duruldu. Yaratıcı ve inisiyatifli bir faaliyetle geniş gençlik kesimlerinin devrimci gençlik mücadelesine kazanılması gerektiğinin altı çizildi.

DLB VE AVRUPA DGB'DEN SUNUM

Sunumların ardından Avrupa DGB'nin genel kurul öncesi hazırladığı selamlama videosu izlendi. Ardından Avrupa DGB, Avrupa'daki gündemler ve gençliğin durumu üzerine sunum yaptı. İkinci sunumda ise Avrupa DGB'nin kuruluş süreci ve bu zamana kadarki çalışmaları ve hedefleri anlatıldı.

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) de genel kurula bir sunumla katkı sundu. Devrimci liselilerin sermaye düzeninin tüm saldırılarına karşı mücadeleye devam edeceği belirtilerek genel kurul selamlandı.

ÖNERGELER VE SERBEST KÜRSÜ...

Ardından çalışma tarzına ilişkin olarak hazırlanan önerge okundu.

Ankara DGB genel kurula iki önerge sundu. Bunlardan ilki DGB'nin kullandığı dilin sadeleşmesi ve yaratıcı bir biçime kavuşturulması oldu. İkincisi ise faaliyetlerde yerellerin daha çok inisiyatif alması gerektiği. Önergelerin okunmasının ardından konuları tartışmak üzere geçilen serbest kürsü bölümünde İstanbul ve Mersin'de yürütülen faaliyetlerden örnekler anlatıldı. İkinci konuşmada da Ege Üniversitesi'nde politik atmosfer ve devrimci gençlik faaliyeti anlatılarak DGB faaliyetlerinden örnekler verildi.

Üçüncü konuşmada sermaye düzeni ve hukukunu anlatan bir konuşma yapılarak avukatlara yönelik saldırılara değinildi. Hukuk fakültelerinde “DGB Hukuk Birimi” çalışmasının örgütlenmesi önerildi. Diğer konuşmalarda faaliyetin zorlanma alanlarına dair tartışmalar yapıldı.

YAYIN FAALİYETİ

Aranın ardından yayınlara ilişkin yapılan sunumda yayınlara ilişkin önem ve tüm DGB bileşenlerinin yayınlara karşı sorumluluğu hatırlatıldı, tüm DGB'lilerin devrimci gençlik politikasına müdahale etmesi kapsamında yayınlara ilişkin işlevinin altı çizildi. MYK ve yerel örgütlerin yayın çalışmasının örgütlenmesindeki misyonu üzerinde duruldu.

Sunumun ardından yayın çalışmasına ilişkin İstanbul ve Ankara DGB tarafından hazırlanan öneriler genel kurula sunuldu.

KÜLTÜR-SANAT FAALİYETLERİ

Kültür-sanat faaliyetine yönelik hazırlanan önergede kültür-sanat çalışmalarının önemi anlatılarak DGB'nin bu alanda yetkinleşmesi gerektiği belirtildi. Önergenin ardından İstanbul, Ankara ve İzmir DGB tarafından hazırlanan öneriler genel kurula sunuldu.

Genel kurula DGB yaz kamplarına ilişkin sunulan önergede geçmiş yaz kampı deneyimleri anlatılarak, bir sonraki kamp faaliyeti sırasında dikkat edilmesi gereken noktaların altı çizildi. İstanbul DGB'nin yaz kampı çalışmalarına dair önerileri sunuldu.

DGB'nin 1 Mayıs hazırlıklarına ilişkin bir önerge de genel kurulda paylaşıldı. Ardından Kocaeli, Ankara ve İstanbul DGB'nin önerileri sunuldu.

Önergelerin ve yerellerden gelen önerilerin tümünün paylaşılmasının ardından, bunlara dair tartışmaları yapmak üzere serbest kürsü bölümüne geçildi. Serbest kürsü bölümünde genel kurul katılımcıları önerilere dair fikirlerini dile getirdiler. Divanın toparlayıcı konuşmasıyla bu bölüm de sonlandırıldı. Genel kurul, kapanış konuşmasının ardından yapılan müzik dinletisiyle sonlandırıldı.

“Vurulup düşseler de her kuşatmada, serüvencidirler onlar ve hiç ölmezler”

Serüvenciler düşer yollara ancak...
Kurulu düzene karşı çıkan çılgınlardır ON'lar. Ordular, yasalar, idam sehpa-ları, işkence tezgâhları, kanlı kararlar, bu düzene sığın sahte düşler, insanlığa kanıksatılmış kirli değer yargıları dizilse de karşılama; doğru bildikleri yolda tek başlarına yürümeyi göze alan “serüven-cidirler”...

İnsanın insana kırdırıldığı bir düzende “yaşamak için”, “ölmeyi seçen” ve soy-ları hiç tükenmeyen yiğit devrimcilerin yaşamlarını çıkarıp sunuyoruz sizlere, geçmiş tarihin taptaze tanıklıklarından.

Olmaz denileni olur kırdıran, imkânsı-zı mümkün hale getiren, kurulu düzenin çarkına fikirleriyle, kendi bedenleriyle çomak sokanlar çağlar boyunca olagel-miştir. Milyonların zulmüne dayalı bozuk düzenin bir avuçtan oluşan egemenleri ise, kendi düzenlerine karşı gelenleri kılıçtan geçirmiş, kuyulara atmış, iplerde sallandırmışlardır.

“Dünya yuvarlaktır” diyen Galileo, yârin yanağından gayrı her şeyin payla-şılacağı bir düzenin mücadelesinin bedeli olarak boynuna ilmeği geçiren Şeyh Bedrettin, af dilenmeyi değil yolundan dönmeyi seçen Pir Sultan; kendi döneminin serüvencileri, devrimcileri ola-rak gerçekle sıkı ilişki içindeki düşlerini yol eyleyenlerdir...

Ağır silahlar, helikopterler, NATO as-kerleriyle kuşatılmış Tokat'ın Niksar il-çesinde dört bir yanı sarılmış Kızıldere Köyü'nde, “Teslim olun!” çağrılarında “biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik!” diyen yiğit devrimcilerin hep taze, hep yeni, diri, gerçek serüvenlerini konu ala-cağız yazımızda. Mahir'in, Sabahattin'in, Nihat'ın, Saffet'in, Sinan'ın, Ertan'ın, Hü-dai'nin, Ahmet'in, Ömer'in ve Cihan'ın ölümlerinden önce yaşamlarıyla başla-yan serüvenlerini...

1960 ve '70'li yıllarda, dünyada yük-selen ulusal kurtuluş mücadeleleri, sos-yal patlamalar, özellikle Avrupa'da '68 gençlik hareketi yaşanmaktaydı. Türkiye toprakları ise işçi sınıfının fabrika işgal-lerine, fiili grevlerine; yoksul köylülüğün toprak işgalleri ile gençliğin işgal-boykot eylemlerine, yükselen anti-emperyalist mücadelesine tanıklık ediyordu. 15-16 Haziran'da sendika, grev ve toplu sözleş-me hakkı için işçi sınıfının ayaklanması da bu dönemde yaşandı. Toplumsal ha-reketlilik içerisinde fiili-meşru mücadele yöntemlerinin öne çıktığı ve devletin zor-balıkta sınır tanımadığı bu süreci, parla-menter çizgideki TİP (Türkiye İşçi Partisi) ve MDD (Milli Demokratik Devrim) çiz-gisindeki reformcu oluşumlar karşılaya-mamakta idi. Koşullar bir yandan kendi

alatarnatiflerini yaratmaya doğru evri-lirken, bunu gereğince başarabilmek ise varolana karşı çıkmak, onu aşmak ve ileri atılmakla ancak mümkün olabiliirdi.

Bu koşulların karşısında cüret eden-ler, düzenin çizgilerini aşıp illegal dev-rimci örgütler kurdular. '71 Devrimci hareketinin önderleri bu koşulların bir ürünüydüler, ama aynı zamanda gerçek-leştirdikleri müdahalelerle bu koşulları değiştiren özneleri oldular.

ABD emperyalizminin Türkiye'deki hizmetkârları da boş durmuyordu o dö-nemde. 12 Mart 1971 günü tüm yetki-lerin orduya verildiği askeri faşist darbe gerçekleştirildi. Milyonların kulak verdiği ilerici, devrimci güçler hedef alındı. Pek çok ilde sıkıyönetim ilan edildi, azgın devlet terörü trmandırıldı.

Darbeyle birlikte başlayan ve dev-rimcileri hedef alan süre avında THKO liderlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yakalandılar ve idam edilmek üzere yargılanma süreçleri başladı. İdam kararını engellemek için THKP-C ve THKO ortak bir eylem kararı alarak 1972'de, Ünye'de bulunan NATO üssünden askerleri kaçırdılar. Rehinelere Tokat'ın Kızıldere Köyü'ne getirirler. İh-bar sonucu ev kuşatılır. Operasyonu İçiş-leri Bakanı, MİT Müsteşarı, Tokat Valisi, Jandarma Genel Komutan Yardımcısı,

MİT Ankara Bölge Daire Başkanı, Özel Harp Kuvvetleri, CIA, NATO askerleri bir-likte yönetir.

Tüm Tokat, tüm Kızıldere kuşatılma-sına ve düşmanın onca silahına karşın “teslim olun!” çağrılarında “biz buraya dön-meye değil ölmeye geldik” denilerek yanıtlanır, Mahirler tarafından. Emper-yalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin devrim idealini, devrimci mücadele fikrini teslim almak, milyonların uyanışını durdurmak hedefiyle birlikte gerçekleştirdiği ope-rasyon, Mahirlerin bu haykırışı ve kararlı duruşları karşısında sonuçsuz kalmıştır. Katillerin hevesleri ise kursaklarında kal-mıştır. 10 devrimci son kurşunlarına ka-dar çatışmış ve yaşamlarını, kendilerinin göremeyeceği gelecek güzel günler için feda ederek şehit düşmüşlerdir. Devrim için yaşayıp devrim için ölmüşlerdir.

“Vurulup düşseler de her kuşatmada Serüvencidirler onlar ve hiç ölmez-ler”

Kızıdere katliamı ve direnişi; insanlı-ğın kurtuluşu için yaşamını mücadeleyle örenlerin, bu uğurda ölmesini de bildi-ğini gösteriyor, Mahirlerin yarattığı dev-rimci fedakarlık ve siper yoldaşlığı gele-neği bir kutup yıldızı olarak yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor.

KIZILDERE

Devrime adanmışlığın, fedakarlığın
ve siper yoldaşlığının adı...

Mahir Çayan, Hüdai Arıkan, Cihan Alptekin,
Nihat Yılmaz, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy,
Sinan Kazım Özudođru, Sabahattin Kurt,
Ömer Ayna, Saffet Alp

KIZILDERE SON DEĞİL
SAVAŞ SÜRÜYOR

